

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JULIJ - AVGUST 2003

Misli

thoughts

LETO - YEAR 52
ŠTEVILKA - NUMBER 7-8

<http://www.glasslovenije.com.au/verweb/Misli/misli02.htm>

Misli
JULIJ - AVGUST
2003

VSEBINA

Srečanje v moji deželi.....	3
Slovenijo napolniti z dušo.....	4
Izpod Triglava.....	7
Prvi izseljenski pohod na Triglav.....	10
Slovenski zvonovi so zopet zapeli svojo turobno pesem.....	12
Sveti Rafael Sydney.....	14
Sveta Družina Adelaide.....	18
Vaši darovi.....	19
Sveti Frančišek Asiški.....	20
Sveti Ciril in Metod Melbourne.....	24
Potovanje po Sloveniji.....	30
V Berlinu srečanje duhovniškega letnika.....	31
Križem avstralske Slovenije.....	32
Izlet v Centralno Avstralijo.....	26
Kotiček naših mladih.....	36
Oglasí	37

GLASBA IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

- FANTJE S PRAPROTNA – slovenske ljudske
NONET CERTUS – Slava tebi Slomšek škof
ANSAMBEL BRATOV AVSENIK – Vse življenje same želje
OTOČEK SREDI JEZERA – Zvezde na nebu žare
ZLATKO DOBRIČ – Sedem dolgih let
VESELA JESEN – 25 let zlate Štajerske popevke
BIG BEN – Največji uspehi
LOJZE SLAK – Raj pod Triglavom
NACE JUNKAR – Slovenski mornar
ŠTAJERSKIH SEDEM – Povej, da Slovenec si
POSTOJNSKA JAMA I in II
TRŽAŠKI OKTET – v živo-dal vivo-live
RIBNIČANA ŠKRINJA – Slovenska vas
VOLK IN MALI MUC
JANEZ BITENC – Take božične
DRUŽINA GALIČ – K tebi želim
DESETI BRAT – Pelin roža
LJUBLJANSKI OKTET – Slovenija, moja dežela
ALPSKI OKTET – Veselo po domače
JAPART – To smo mi
OTO PESTNER – S svojimi gosti
POPOTNIK I in II
SESTRE KLARISE – Marija, Mati moja (**cena \$6**)

FOTOGRAFIJI Z NASLOVNE STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ: Poromati na vrh Triglava je skoraj pobožna želja vsakega Slovenca. "Triglav ni samo gora, Triglav je kraljestvo", je govoril triglavski župnik Aljaž. Tako so letos 5. julija osvojili vrh očaka Triglava slovenski izseljenci.

FOTOGRAFIJA SPODAJ: Tudi Avstralija ima svojo sveto goro Uluru - Ayers Rock in v njegovi bližini Kata Tjuta - Mt Olgas. Vse več avstralskih Slovencev zadnja leta romata v to čudežno rdeče puščavsko srce Avstralije. Na fotografiji je skupina Slovencev v dolini vetra pred Mt. Olgas. V teh Mislih boste lahko prebrali o obeh "romanjih": na Triglav in Rdeče središče.

LEPA VELIKA MAŠA oznanja dobro vinsko letino.

NEBEŠKI VRTNAR najboljše zaliva.

ZOPER MOČ SMRTI ni zdravila na vrti.

ČE GOSPOD NE ČUVA MESTA, stražar zaman čuje.

ENO LETO JE DOLGO, več jih pa hitro mine.

DOBER SOSED je zlata vreden.

LJUBEZEN IMA vedno tudi kaj dati.

LJUDJE ČASA NISO vedno tudi ljudje večnosti.

ČE SE STARAS, ne zahtevaj, da se s teboj stara tudi svet.

TREBA TI JE dveh reči: dobrega slovesa in dobre vesti.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Valentin in Tilka Lenko: naslovna stran zgoraj. Angelca Veedetz: naslovna stran spodaj. Marija Anžič:3,4,6,8. Arhiv Misli:4,9,21,23. Peter Česnik:10. Lojze Košorok:11. Pater Ciril: 13,31,35. Arhiv Merrylands:14,15. Julie Brčar: logo za mladinski koncert:17. Anamarja Cek:24,25. Lucija Srnec:25. Barbara Smrdel: 30. Anica Markič:34. Arhiv Luka Bleesing: 36. Kotiček naših mladih: Jenny Petelin. Hvala vsem!

Srečanje v moji deželi

TAKO SE IMENUJE VSAKOLETNO SREČANJE ROJAKOV iz vsega sveta, ki ga organizira Slovenska izseljenska matica. Tudi letos je bilo na Bledu na prvo soboto v juliju, 5. julija, torej prav na praznik slovanskih apostolov svetih bratov Cirila in Metoda ter v nedeljo, 6. julija. Avstralskih Slovencev je bilo tam kar nekaj. Nastopil je tudi ansambel Avstralskih pet, ki je bil na turneji po Sloveniji. O njih bomo lahko kaj več brali v septemberskih Mislih.

Zanimivi so podatki o slovenskih izseljenicah, ki jih je objavil Slovenski statistični urad in jih objavlja Slovenia News 8. julija 2003, na strani 10. Po njihovih ocenah smo Slovenci razseljeni tako: v Nemčiji 30.000, v Franciji 4.000, v Belgiji 1.500, na Nizozemskem 1.000, na Švedskem 4.000, v Švici 4.000, v Avstriji 8.000, v Bosni in Hercegovini 6.000, na Hrvaškem 22.300, v Makedoniji 1.500, v Srbiji in Črni gori 5.000, v Združenih državah Amerike 124.000, v Kanadi 30.000, v Argentini 1.500, v ostalih južnoameriških državah 1.000, v Avstraliji 25.000, v drugih prekomorskih državah 1.000. Vseh skupaj nas je po podatkih slovenskega statističnega urada zunaj Slovenije 295.800.

Recimo, da si ti podatki optimistično zaokroženi navzgor. Zelo sumljiv pa se mi zdi podatek, da je v Argentini le 1.500 Slovencev. Verjetno manjka ena ničla, torej 15.000. Podatek 25.000 Slovencev v Avstraliji pa temelji na starih predvidevanjih, saj se je zadnjih deset let veliko rojakov iz Avstralije vrnilo v domovino, še več - prelistajte samo te Misli in poglejte v vsakoletne novemberske - pa jih odhaja v večnost. Morda lahko svetujem ponovno branje v letošnjih aprilskeh Mislih na strani 10: Ali se slovenska skupnost v Avstraliji stara in manjša? Seveda je lahko odgovor zelo jasen in kratek: Seveda se. Tak je naraven zakon, če ni novega dotoka. To je usoda izseljenstva, ki jo vsak dan bolj zaznava tudi slovenska skupnost v Avstraliji. Priče smo, kako je vedno težje najti ljudi za delo v upravnih odborih klubov in društev. Na zadnjem sestanku izseljenskih duhovnikov v nadškofiji Melbourne 8. avgusta 2003 smo dobili na vpogled tudi tekste o dolžnostih in pravicah

izseljenskih duhovnikov (Duties and rights of Migrant Chaplains).

Papež Pij XII. je že 1. avgusta 1952 podal definicijo izseljencev: "Izseljenci so tisti, ki so ostali v tuji deželi za različno časovno obdobje in iz različnih razlogov in njihovi potomci v prvem kolenu, tudi če so si pridobili pravico narodnosti. Vnuki izseljenih niso izseljenci."

Avstralski Slovenci na Brezjah, ob kipu Sveti Družine, 28. junija 2003.

Srečanje v moji deželi seveda najprej pomeni srečanje, ki ga lahko doživim v domovini Sloveniji. In v teh dveh zadnjih mesecih sem to milost lahko doživil vsak dan v obilni meri. Od tistega prvega večera pri Mariji Pomagaj na Brezjah, ko sem stopal v procesiji z več kot tisoč vernimi, do sprehodov po toplem Strunjanu v začetku junija z mamo in očetom, na praznovanju mamine 80 - letnice in zlate poroke staršev, srečanja s sošolci - duhovniki na skupni poti v Berlin, o čemer piše pater Peter Lavrih, spet na Brezjah z rojaki iz Avstralije, prijatelji, sobrati, nekdanjimi sodelavci, kolegi,..., do procesije ob praznovanju Karmelske Matere Božje 20. julija v Novi Štifti pri patru in sošolcu Niku Žvoklju, ki z dolgo sivo brado vse pozdravlja.

Srečanje v moji deželi pa lahko seveda pomeni tudi vsa moja srečanja vsak dan tam, kjer živim v polnosti in ustvarjalnosti življenja, zahtev dneva, ki mi je podarjen.

Srečanje v moji deželi je lahko, dragi bralci Misli, tudi to srečanje, ki nam ga omogoča sedaj teh štirideset strani julijsko-avgustovskih Misli, ki Vam jih pošiljamo na Vaš dom v tej Vaši in naši deželi. V teh dveh mesecih se je nabralo veliko srečanj, veliko dogodkov in nekaj tega so zapisale tudi naše Misli. Naj nam vsem omogočijo srečanje v naši deželi, ki jo skupaj ustvarjam, živimo in sanjamo! Pozdravom iz uredništva pridružujem tudi pozdrave staršev in zahvalo za pozornosti.

Tone Gorjup je pripravil zanimiv povzetek mnogih dogodkov zadnjih dveh mesecev v Sloveniji. Imamo nekaj zanimivih odmevov raznih dogodkov tukaj v naši skupnosti po širni Avstraliji in lepo pričoval Lojzeta Košoroka, ki se je lani za stalno vrnil v Slovenijo po več kot štiridesetih letih življenja v Sydneyu. V začetku julija je bil v skupini rojakov, ki so se povzpeli na Triglav, kar je tudi zabeleženo na naslovni strani revije, ki jo imate v rokah. Naše stalne rubrike iz Adelaide, Sydneysa in Melbourna poročajo o dogajanju in mnogih slovesih, ki so tudi del našega življenja. V juliju je bil na obisku odličen zbor Krka iz Novega mesta. Njihova pesem je razveseliila mnogo ljudi. Tako je bilo tudi v Brisbanu, kakor poroča naš stalni dopisnik Mirko Cuderman. Prijetno listanje in branje Vam želim ob poslavljaju zime in pričakovjanju pomlad.

Bog živi!

pater Ciril

Na generalnem kapitlu v Assisiu je pri Mariji Angelski pri Porciunkuli 147 provincialnih ministrov in drugih predstavnikov bratov frančiškanov v začetku junija 2003 izvolilo patra Jose Rodriguez Carballo za 119. naslednika svetega Frančiška Asiškega - za generalnega ministra reda manjših bratov frančiškanov. Pater Jose je bil rojen 11. 08. 1953 v Lodoselo Orense v Španiji. V frančiškanski red je vstopil leta 1970. Papež Pavel VI. ga je 29. 08. 1977 v Rimu posvetil v duhovnika. V Jeruzalemu je opravil študij biblične teologije in končal magisterij ter na Papeškem bibličnem inštitutu v Rimu prav tako naredil magisterij iz Svetega pisma. Pred izvolitvijo leta 1977 za generalnega defitorja je opravljal službo provincialnega ministra v Santiago de Compostela in poleg te službe je opravljal še delo tajnika za vzgojo in študij do letosnje izvolitve za generala reda. Frančiškani smo najštevilnejši del družine sv. Frančiška: imamo 16.642 bratov, kapucinov je 11.464, minoritov pa 4.553.

Na praznovanju zlate poroke Marije in Alojza Božič je zaigral na harmoniko tudi Lojze Peterle in naročil pozdrave za rojake.

Slovenijo napolniti z dušo

Tako je ob letošnjem praznovanju 12. obletnice osamosvojitve, 24. junija 2003, dejal v slavnostnem govoru predsednik republike dr. Janez Drnovšek: Slovenijo je treba napolniti z dušo in jo narediti čim bolj prijazno za bivanje.

Predsednik dr. Drnovšek je dejal, da je nujno odgovoriti na vprašanje, kaj Slovenija sploh želi doseči v prihodnosti in v evroatlantskih povezavah. Letošnja obletnica slovenske državnosti je bila dvanajsta po vrsti, hkrati zadnja pred vstopom v Evropsko unijo. Osrednja slovesnost je potekala na Trgu republike v Ljubljani, slavnostni govornik je bil predsednik države. Pred tem je bila v parlamentu slavnostna seja, slavnostni govornik pa je bil njegov predsednik Borut Pahor. Oba sta omenjala velike možnosti in svetlo prihodnost za Slovenijo. Predsednik dr. Drnovšek je ob tem poudaril: »Nikoli v zgodovini položaj slovenskega naroda ni bil tako trden, kot je danes. Z vstopom v EU in Nato smo si zagotovili toliko enakopravnosti, kot je ta svet lahko ponudi.« Predsednik parlamenta Pahor pa je takole dejal: »Vse se torej zliva v neko smiselno celoto. Hiša slovenske prihodnosti v Evropi ima predstavljivo zgradbo. Posebno skrbno pazimo in negujmo njene štiri vogale: jezik, znanje, okolje in medsebojno spoštovanje. Potem skoraj ne more iti nič narobe.« Toda v Sloveniji gre prav tem času po mnenju vse širšega kroga državljanov skoraj vse narobe – piše v Magu namestnik glavnega in odgovornega urednika dr. Janez Markeš. Štirje vogali se srečujejo s strukturno krizo prav zaradi finančne malomarnosti države: uradu za jezik ukinjajo uradniški domicil, znanje je podhranjena sirota, okolje je finančni plen eldeesovskih povzetnikov, medsebojno spoštovanje pa je sploh prva in trajna žrtev slovenske kominterne. Tako mnogi ne vidijo smisla v Pahorjevem optimističnem zatrdilu. Njegov optimizem (dejal je: »Spomnim se, kako smo zastavo nove slovenske države v žaru velikih upanj in pričakovanj razvili leta 1991. Pa vendar; ali je bil tedaj med nami kdo, ki si je upal sanjati na glas, da bomo samo dvanajst let kasneje vstopili v Evropsko unijo in Nato?«) prav med poznavalci deluje kot zloraba resnice. Navzoči v parlamentu leta 1991 se še spomnijo, kako je prav njegova stranka (to je reformirana ZKS) do zadnjega trenutka zavirala umik rdeče zvezde s slovenske trobojnico.

Predsednik SDS in voditelj opozicije Janez Janša je ob dnevu državnosti predlagal konvencijo o slovenski prihodnosti. Njen cilj bi bil pojasniti, »Kaj hočemo Slovenci kot narod in kaj želi Slovenija kot država vseh svojih državljanov doseči v tem stoletju in kako izkoristiti nove priložnosti, ki se ponujajo z vstopom v EU in Nato.« Drnovšek je o slovenski duši spregovoril pol leta za Janšo, to je pol leta po pogrebu Jožeta Pučnika. Slovenska duša je bil naslov Janševega nagovora ob Pučnikovem grobu.

»Pred dvanajstimi leti so nas nosili razburkani tokovi zgodovine... Ustvarili smo svojo državo. Prvič v naši tisočletni zgodovini. V dvanajstih letih smo jo skušali napraviti čimboljšo... Zdaj jo moramo napolniti z dušo. Jo narediti čim bolj prijazno za bivanje. Saj v tem je njen namen.« (dr. Janez Drnovšek, predsednik države, iz govora na Trgu republike, 24. junija 2003).

»Pred slovensko politiko in celotno razmišljajočo Slovenijo je naloga, da čim prej opredeli nacionalne cilje v novem okolju, še posebej v času umeščanja Slovenije v EU... Tako kot je Evropska unija oblikovala konvencijo o prihodnosti Evrope, v kateri so sodelovali predstavniki vlad in parlamentov, pozicije in opozicije iz vseh 25 sedanjih in skorajšnjih članic, tako bi tudi Slovenija potrebovala konvencijo o prihodnosti Slovenije... V takšno konvencijo bi povabili slovenske intelektualce, vrhunske strokovnjake za različna področja: iz Slovenije in tudi rojake, ki so se že uveljavili v Evropi in po svetu - predstavnike vlade in opozicije, ekonomiste, filozofe, pravnike, pisatelje in druge kulturnike. Cilj takšne slovenske konvencije bi bil en sam, in sicer odgovoriti na vprašanje: kaj hočemo Slovenci kot narod in kaj želi Slovenija kot država vseh svojih državljanov doseči v tem stoletju in kako izkoristiti nove priložnosti, ki se ponujajo z vstopom v EU in Nato.« (**Konvencija o slovenski prihodnosti, iz izjave predsednika SDS Janeza Janše ob dnevu slovenske državnosti in 12. obletnici osamosvojitve**).

Praznik Vnebovzete na Brezjah

Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Franc Rode, ki je na praznik Marijinega vnebovzetja na Brezjah vodil slovesno somaševanje ob obletnici posvetitve slovenskega naroda Mariji, je v pridigi med drugim oštrel medije in dejanja levice ter opozoril na občutno pomanjkanje duhovnih vrednot. "Posledica tega so boleči problemi slovenskega naroda, kot so dvomi in neveseli odnos do življenja, moralna zbeganošč mladih, vse večji prepad med bogatimi in revnimi, enostransko medijev in primeri korupcije v vladnih krogih," je povedal nadškof Rode.

Slovenski metropolit je poudaril, da naglo upadanje rojstev, ki ogroža obstoj naroda, izredno visoko število samomorov, ki nas uvršča v sam svetovni vrh, neodgovorni odnos do spočetega življenja, ki se pogosto konča s splavom, zaskrbljujoče širjenje mamil in drugih zasvojenosti, kažejo na to, da nimamo zdravega odnosa do življenja. Na to pa vplivajo tudi številni družbeni dejavniki, med katerimi je opozoril zlasti na težave mladih, ki si ne morejo ustvariti družine, saj lahko o svojem domu zaradi visokih najemnin le sanjajo, ter na težave brezposelnih in kmetov. "Levica pa medtem, pod pritiskom zagretih ideologov, uvaja vse bolj permisivno zakonodajo, ki pospešuje javno nemoralno in razvrednoti družino, ki edina zagotavlja prihodnost narodu," meni nadškof Rode.

Kot izvor dvoumnega odnosa do življenja je nadškof Rode izpostavil neodgovorno, nezrelo in sebično pojmovanje spolnosti, ki ga propagirajo revije in filmi ter se nezadržno širi med mladino. Hkrati je spomnil tudi na krizo slovenskega šolskega sistema, v katerem ni nikakršne oblike moralne vzgoje za mlade. Posledice takšnega škodljivega stanja se že kažejo, saj je vse več mladih, ki nimajo samospoštovanja in zavesti o lastni vrednosti, zato se vedno bolj razširja tudi otroško in mladoletniško nasilje ter izginja odgovornost do sebe in do skupnosti. Kot jamstvo za boljšo prihodnost na tem področju pa je bolj kot šolskemu sistemu pripisal mnogim učiteljem, ki se zavedajo dostenjanstva svojega poklica in ga vršijo v vsej odgovornosti.

Kot tretjo temeljno slabost, s katero se mora družba soočiti, če sploh želi preživeti, je nadškof Rode navedel vse večji prepad med višjimi in nižjimi socialnimi sloji. Kljub temu da imajo bogati vse vzvode oblasti v svojih rokah in da prek medijev obvladujejo javno mnenje, pa nadškof Rode vendarle pričakuje, da bo prišel čas, ko bodo "ljudje spoznali, da sebičnim bogatašem, čeprav v levičarskih frakih, ne gre slepo zaupati".

Slovenski metropolit je spregovoril tudi o samem Marijinem vnebovzetju, za katerega je dejal, da je skrivnost neizmerne radosti, saj je "slutnja tiste blaženosti, ki jo bomo uživali v nebeški slavi". "To upanje pa ožarja že naš sedanji trenutek, ko misel na smrt spreminja v veselje."

"Marija, vse k Tebi hiti, Marija, pomagaj nam Ti!"

IZPOD TRIGLAVA

Piše Tone Gorjup

TABOR SLOVENCEV PO SVETU. Poletne tedne oziroma mesece v Sloveniji vsako leto zaznamujejo številne prireditve, namenjene rojakom, ki živijo v tujini. Med prvimi je navadno tako imenovani Tabor Slovencev po svetu, ki ga je letos že desetič pripravilo Izseljensko društvo Slovenija v svetu. Tokratno srečanje je potekalo 14. julija v Zavodu Svetega Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano. Geslo srečanja je bilo: Slovenija ob vstopu v Evropsko zvezo - novi izzivi. Začelo se je s sveto mašo, ki jo je daroval škof Alojz Uran, odgovoren za pastoralo zdomcev in izseljencev. Kot je poudaril škof, je to zadnje srečanje v samostojni Sloveniji, saj bomo maja prihodnje leto že del Evropske zveze. Maši je sledila okrogle miza, na kateri so govorili o vključevanju v Evropo. Potek približevanja Slovenije Evropi in pogajanja z Brusljem je predstavil državni sekretar na ministrstvu za evropske zadeve Andrej Engelmann. Zatem so spregovorili še veleposlanik in direktor za mednarodne odnose z vzhodnoevropskimi državami na avstrijskem zunanjem ministrstvu Zdravko Inzko, novinar in publicist iz Trsta, predsednik Zveze Slovencev na Madžarskem in urednik Novega glasu iz Gorice Jurij Paljk. Kot so dejali, je pot v Evropo logično nadaljevanje tega, za kar smo se odločili z osamosvojitvijo. Govorili so o prednostih in slabostih, ki jih Sloveniji prinaša vstop v Evropsko zvezo. Pri tem so se strinjali, da bo treba marsikaj storiti za našo prepoznavnost v Evropi. Pomembna sta predvsem skrb za slovenski jezik in kulturo. Sestavni del srečanja je bil kulturni program, v okviru katerega so odprli razstavo akademske slikarke Andrejke Dolinar iz Argentine.

SREČANJE SLOVENSKIH ZNANSTVENIKOV IN GOSPODARSTVENIKOV. Na Bledu je od 25. do 27. junija potekala 3. konferenca slovenskih znanstvenikov in gospodarstvenikov iz sveta in domovine. Glavni organizator je bil Svetovni

slovenski kongres. Okrog 120 udeležencev je razpravljalo o ključnih tehnologijah znanosti, mladih raziskovalcih slovenskega rodu, konkurenčnosti slovenske znanosti doma in v svetu in globalizaciji. V času konference so Josephu Sutterju iz Združenih držav Amerike podelili naziv častnega člena Inženirske akademije Slovenija za njegov prispevek konstrukcije letala Boeing 747.

SREČANJE V MOJI DEŽELI 2003.

Organizator srečanja Slovenska izseljenska matica si je za kraj letosnjega srečanja izbrala Bled. Druženje rojakov pa je povezala s pohodom na Triglav. Tako med pohodniki kot obiskovalci Bleda konec prvega tedna v juliju so bili rojaki iz Avstralije dobro zastopani, zato boste več o tem brali na drugem mestu. Prav na nedeljo, 6. julija, ko so biser pod Triglavom oblegali rojaki, smo v Sloveniji obhajali tudi izseljensko nedeljo. Na to nedeljo opozarja tudi dokument plenarnega zбора Cerkve na Slovenskem, ko pravi: »Cerkev v domovini naj bi v prihodnje bolj spodbujala delovanje župnijskih odborov, ki bi med ljudmi načrtno vzbujali čut odgovornosti za izseljence.« Če bi posamezne župnije vzele to zares, potem naprimer župnija Marijinega oznanjenja Knežak nima le tisoč štiristo prebivalcev, krščenih pa ducat manj, ampak tudi veliko število družin, ki že desetletja živijo v Avstraliji. Če ne drugače, so vsaj duhovno povezani s svojo faro...

VSESLOVENSKO SREČANJE V DRŽAVNEM ZBORU. V dvorani državnega zboru, oziroma slovenskega parlamenta v Ljubljani, je 8. julija potekalo tretje vseslovensko srečanje. Pripravila ga je državnozborska komisija za odnose s Slovinci v zamejstvu in po svetu pod vodstvom Franca Pukšiča. Srečanje omogoča rojakom, da pristojnim državnim ustanovam predstavljajo mnenja ter poglede na težave, s katerimi se srečujejo. Zato tudi pričakujejo udeležbo ustreznih

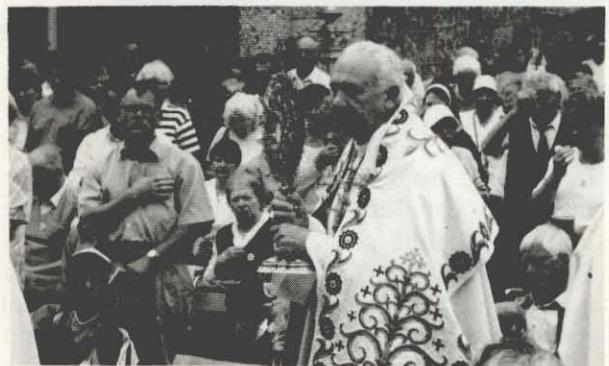
ministrov. Letos so prišli predsednik državnega zbora Borut Pahor, zunanjji minister Dimitrij Rupel, obrambni minister Anton Grizold in državni sekretar ter vodja Urada za Slovence po svetu Črtomir Špacapan. Rojaki so bili njihove prisotnosti veseli, pogrešali pa so ministrico za kulturo Andrejo Rihter, saj je prav kultura tista močna vez med domovino in izseljenstvom. Predstavniki države Slovenije so se rojakom zahvalili za vse, kar so naredili pri osamosvajjanju in za uspešno vključitev naše države v Evropsko zvezo in zvezo NATO. Predstavili so tudi spremebe resolucije o položaju naših manjšin in pripravo zakona o Slovencih izven meja Slovenije. Rojaki pa so predstavili svoje poglede na nekatera vprašanja v odnosih matične domovine do Slovencev, ki živijo po svetu.

SLOVENSKA NEDELJA NA VIŠARJAH.

Prvo nedeljo v avgustu se že od leta 1988 pri Mariji Kraljici Evrope na Višarjah zbirajo romarji treh Slovenij: zamejske, matične in Slovenije v svetu. Tudi letos so se od jutranjih ur peš ali z žičnico bližale vrhu skupine romarjev. Največja med njimi se je bližala vrhu iz Žabnic po Višarskem grabnu in se ob postajah krizevega pota vedno znova za trenutek ustavila. Po deseti uri je bila večina romarjev že na vrhu. V prvem delu srečanja je na dvorišču za cerkvijo zgodovinar Stane Granda spregovoril o jutrišnji podobi slovenskega kristjana. Kot je dejal, versko prepričanje ne more biti predmet dnevne politike, čeprav je v svojem bistvu tudi politično. Kot kristjani smo se dolžni neprestano izobraževati in vzgajati za vrednote. V slovensko družbo moramo vnašati optimizem ter biti glasniki socialne pravičnosti. Z odgovornostjo moramo izpolnjevati svojo življenjski poklic in vsako obveznost, ki jo sprejmemo tudi v imenu drugih. Pri tem pa moramo biti odpri ti za stalni dialog tudi do drugačnih od nas ali celo nam nasprotnim. Sledila je sveta maša, ki jo je ob somaševanju izseljeniških duhovnikov daroval škof Alojz Uran. Kot je dejal v pridigi, je osnova za naše narodno preživetje v globoki zakoreninjenosti v Bogu. Tisto, kar razkraja naš narod tako v matični domovini kot v izseljeništvu, je upadanje rojstev, samomori, medsebojno nespoštovanje, sprtost, duhovna praznina in izvotlenost, križa v veri, izumrtje družinske molitve... Samo zavzetno življenje po krščanskih načelih, trdna vera in prizadevanje za osnovne človekove vrednote nas kot narod lahko

ohrani. Maši je sledilo družabno srečanje sredi gorskega sveta zahodnih Julijcev, ki so se v jasnom vremenu kar sami ponujali hrepenečim pogledom.

BOLNIKI IN INVALIDI PRI MARIJI POMAGAJ. Pri Marijinem narodnem svetišču na Brezjah je 21. junija potekalo že **35. slovensko romanje bolnikov**, invalidov in starejših. Zbral se je več kot štiri tisoč romarjev iz vse Slovenije.

Ob koprskem pomožnem škofu dr. Juriju Bizjaku - na fotografiji zgoraj blagoslavljiva bolnike - je somaševalo več kot petdeset duhovnikov, ki so med sveto mašo delili zakrament bolniškega maziljenja. Škof je v nagovoru po evangeliju bolnike, ostarele in invalide nagovoril z besedami: »Dragi Božji izvoljeni, dragi Božji prijatelji!« Obrnil se je tudi na vse zdrave, ki smo povabljeni, da bolnikom pomagamo, jih podpiramo, jim strežemo in jih tolažimo.

NOVE MAŠE. Na praznik apostolov Petra in Pavla, 29. junija, so škofje posvetili letošnje novomašnike. Tako je Cerkev v Sloveniji dobila štiriindvajset novih duhovnikov. Ljubljanska nadškofija je imela šest novomašnikov, mariborska pet, koprska pa dva. Po dva novomašnika so imeli frančiškani, lazarišti in salezijanci, po enega jezuiti, kapucini in kartuzijani. Med novomašniki sta dva, ki pripadata drugima škofijama: beograjski in clevelandski. Med novimi duhovniki na Slovenskem pa sta tudi dva Madžara: prvi je kartuzijan in prihaja iz Budimpešte, drugi pa kot salezijanec iz Mužlje v Vojvodini pripada slovenski provinci.

STO LET GRKOKATOLIŠKE ŽUPNIJE V METLIKI. V Sloveniji ali bolj natančno v Beli Krajini živi približno šeststo grkokatoličanov. Med njimi je svoj čas kot duhovni pomočnik deloval tudi p. Janez Tretjak. Razdeljeni so v dve župniji: Metlico in Drago. Metliška župnija je v nedeljo, 6. julija,

obhajala 100-letnico blagoslovitve cerkve sv. Cirila in Metoda. Sveti bogoslužje sta ob somaševanju duhovnikov darovala grkokatoliški ordinarij iz Križevcev na Hrvaškem Slavomir Miklovš in ljubljanski nadškof Franc Rode. Slednji je zbrane vernike v nagovoru spodbudil, naj ostanejo zvesti Bogu, Sveti Katoliški Cerkvi in izročilom svojega obreda. Spomnil jih je, da papež v nedavnem apostolskem pismu poudarja, da Cerkev v Evropi izkazuje spoštovanje prispevku, ki ga vzhodne cerkve lahko dajo pri gradnji resnične edinstvenosti med kristjani. Navedel je tudi nekatere uspele poskuse združevanja vhoda in zahoda.

Nadškof je obenem čestital župniku grkokatoliškemu duhovniku Mihajlu Hardiju, ki se v Metliki že enajsto leto, poleg duhovniškega poslanstva, posveča tudi slikanju ikon.

OBLETNICA SMRTI NADŠKOFA VOKA.

V ponedeljek, 7. julija, je minilo štirideset let od smrti ljubljanskega nadškofa Antona Vovka. Rodil se je leta 1900 v Prešernovi hiši v Vrbi na Gorenjskem, leta 1923 je pel novo mašo, leta 1945 je bil imenovan za pomožnega škofa, leta 1961 pa za prvega ljubljanskega nadškofa. Za škofijo, duhovnike in vernike se je boril z velikim pogumom. Neprestano so ga zasliševali, zastraševali in poniževali. Vrhunec trpljenja je bil sramoten zažig v Novem mestu. Ljubljanski nadškof Franc Rode je 13. maja leta 1999 uradno začel postopek za njegovo beatifikacijo. Obletnice smrti božjega služabnika Antona

Vovka so se na omenjeni dan dopoldne spomnili v ljubljanski stolnici. Mašo zadušnico sta darovala nekdanja Vovkova tajnika: kanonik Ivan Merlak in prelat Franci Vrhunc. Slovesnost so na ta dan zvečer pripravili tudi v kapiteljski cerkvi v Novem mestu. Maševel je nadškof Rode. V svojem nagovoru je poudaril Vovkovo zvestobo Cerkvi, duhovnikom in vernikom. Njegov čas je bil po besedah nadškofa eden od najbolj temnih v slovenski zgodovini. Bil se je boj za vero in pred Slovencem je bila izbira ali bo ostal zvest svoji vesti in Bogu, ali pa bo svojo vero iz strahu zatajil. Naškofu Vovku je takratna oblast očitala, da je kriv za to, da Cerkev izgublja svojo moč, ker noče sodelovati z oblastjo. Toda Vovk kljub bolečini, ki jo je ob tem občutil, ni nikoli klonil. Nadškof Rode ga je v tem dal zgled vsem Slovencem. Med

slovesnostjo je nadškof blagoslovil doprsni kip Antona Vovka, delo kiparja Miha Kača iz Kamnika. Maši sta sledili še dve pričevanji. Zlatomašnik Peter Šetina, ki je bil leta 1952 kot bogoslovec priča napada na nadškofa Vovka v Novem mestu, je opisal sam dogodek, prelat Franc Vrhunc kot zadnji nadškofov tajnik, pa je spregovoril o zadnjih dneh Vovkovega zemeljskega življenja.

KRIŽ SVETOVSKEGA DNEVA MLADIH.

Papež Janez Pavel II. je leta 1984 mladim izročil velik lesen križ. Od takrat to znamenje odrešenja potuje po vsem svetu; tudi Avstralijo je že obiskal. Še posebej je križ postal simbol svetovnih dnevov mladih, ki so največja srečanja katoliške mladine nasproti. Obhaja se vsako leto, vsaki dve leti pa ob tem pripravijo veliko mednarodno srečanje v enem od svetovnih velemest. Nemci, ki pripravljajo naslednje srečanje leta 2005 v Koelnu, so se odločili, da bi križ v pripravljalnem obdobju romali po vsej Evropi. **Mladi iz Slovenije so ga sprejeli 22. julija na mejnem prehodu Jezersko. S križem je poromal tudi škof Uran - na fotografiji spodaj.**

Križ je v naslednjih dneh obiskal Sv. Ignacija na Pohorju, Brezje, Uskovnico, Stržišče, Štanjel pri Ajdovščini, Celje, Ptuj, Maribor in Kančevcev; 31. julija pa so križ na mejnem prehodu Dolga vas sprejeli mladi iz Madžarske.

KONVENCIJA O PRIHODNOSTI SLOVENIJE. Predsednik Socialdemokratske stranke Janez Janša je ob Dnevu državnosti javnosti predstavil zamisel o konvenciji o prihodnosti Slovenije. Kot je dejal, se je naša država pred vstopom v Evropsko zvezo in zvezo NATO znašla pred novimi izzivi, prav zato bi bilo treba začrtati nove smernice za prihodnost. V konvencijo, ki naj bi presegla strankarsko omejenost, naj bi pritegnili najširši krog ljudi. Pobudo naj bi uresničil predsednik države Janez Drnovšek, ki se je že sestal z ožjim krogom akademikov in kulturnikov.

TRI LETA NOVE SLOVENIJE. V Selcih pri Škofji Loki je 21. in 22. julija potekal prvi tabor najmlajše parlamentarne stranke Nove Slovenije. Tabora, ki so ga povezali s praznovanjem Dneva državnosti, se je udeležilo več tisoč članov in simpatizerjev stranke iz vse Slovenije in gostje iz tujine. Na političnem forumu Krekovi dnevi so sprejeli tudi dokument z naslovom Čas je za dejanja. Kot je poudaril strankin predsednik Andrej Bajuk, je bila tudi ljudska stranka iz začetka 20. stoletja najprej dolgo v opoziciji, preden je prevzela oblast. Tu lahko vidijo svojo prvo nalogu: Kljub pesimističnim razmeram je treba vztrajati, vodilo pa naj bo prepričanje, da je nova Slovenija res mogoča.

ODGOVOR OBLASTI NA AFERO

UDBA.NET. Vlada je 26. junija s položaja razrešila častnega konzula Slovenije za Novo Zelandijo Dušana Lajovica. Posebna komisija zunanjega ministrstva je sicer ugotovila, da na delovanje častnega generalnega konzula pri spodbujanju

sodelovanja med Slovenijo in Novo Zelandijo ter na sodelovanje z veleposlaništvtvom Slovenije v Canberri nima pripomb. Številni udbovci, ki so desetletja vohljali za svojimi rojaki, izsiljevali in služili na račun svojega izdajstva, pa nemoteno delajo naprej ali pa uživajo "zasluženo" pokojnino.

PRIHODNJE LETO BODO TUDI PREDSTAVNIKI SLOVENIJE sodelovali na volitvah v evropski parlament, ki je edina evropska ustanova z neposredno izvoljenimi člani. Parlament, v katerem imajo poslanci petletni mandat, skozi razvoj evropske integracije postopoma pridobiva pristojnosti in se, sploh z zadnjimi institucionalnimi reformami vse bolj spreminja v telo, ki o zadevah soodloča in ne le izraža mnenje. Kot tak predstavlja protitež svetu Evropske zveze. Glede kandidiranja na evropskih volitvah je 14. avgusta 2003 na novinarski konferenci spregovoril tudi predsednik Nove Slovenije Andrej Bajuk. Dejal je, da so vse možnosti še odprte, kar pa zadeva njihovo stranko, bo nosilec liste predsednik sveta Alojz Peterle.

Prvi izseljenski pohod na Triglav

Izseljenci so letos prvič organizirali pohod na Triglav in se tudi povzpeli nanj. To idejo je uresničil Peter Česnik, povratnik iz Avstralije, kjer je bival nad trideset let. Pred kakim pol leta je napisal vsem štirim organizacijam pismo, ki delujejo v Ljubljani in se ukvarjajo z izseljenci in jih je povabil k sodelovanju. Na ta poziv se je oglasila samo Slovenska izseljenska matica, ki je njegovo idejo pozdravila in jo podprla. Poziv in načrt pohoda so objavili dvakrat v reviji Rodna gruda, posamezne slovenske radijske oddaje so tudi preko etra na raznih koncih sveta objavile ta pohod in odziv je bil pozitiven in tako je projekt stekel.

Tako se je do konca meseca junija prijavilo petdeset oseb iz raznih držav štirih kontinentov. Načrt pohoda je bil do potankosti izdelan, pohod naj bi se začel 4. julija zjutraj in končal 6. junija s prihodom izpod slapa Savica na Bled z avtobusom ob drugi uri popoldan na

tradicionalno Srečanje v moji deželi, ki ga že nad petdeset let organizira Slovenska izseljenska matica po raznih krajih Slovenije. Glavna organizatorja, ki sta se največ angažirala in žrtvovala za pohod, povratnik Peter Česnik in tajnik SIM Dominik Lavrič, sta imela kar precej dela

Po sveti maši v Mojstrani še prijazen pomemek in nato vzpon proti Triglavu. Lojze Košorok je drugi z desne strani.

in skrbi z organizacijo, kajti to je odgovornost, če spremiščaš tako skupino po najvišjih vrhovih naših Julijskih Alp. Vendar s svojo sposobnostjo in dobrom poznanjem naših gora sta pač znala upoštevati vse faktorje in tudi nevarnosti in odgovornosti pohoda po teh višinah. Peter je s svojimi poznanstvi, večimi gorohodniki in gorskimi reševalci našel tri vrhunske vodiče, ki so se rade volje odzvali, (brezplačno!) in priključili pohodnikom. Tako smo pod vodstvom izkušenih planincev in alpinistov Janeza Mlinarja iz Rateč, Stojana Iliča iz Planinskega društva Rašica in Mojmirja Kuneja iz Planinskega društva Koper, zmogli to zahtevno pot.

Da zadostimo slovenskim planinskim navadam, je Peter Česnik povabil škofa Urana, da se nam pridruži in nam na Kredarici tudi mašuje. Žal zaradi ne najboljšega zdravja, je moral odkloniti to vabilo. Predlagal pa je, naj povabimo patra Cirila, izseljenskega duhovnika iz Avstralije, ki je trenutno na obisku v domovini. Rečeno, storjeno, žal je bil za te dni že oddan, vendar je predlagal, da bi lahko zjutraj pred odhodom pri Aljaževem domu, pod Triglavsko steno nam mašeaval. Tako je ostalo pri tem dogovoru. Z ozirom na slabo vreme, ki se je kazalo kar nekaj dni pred datumom odhoda, tudi krajevne padavine tik pred odhodom so marsikoga odvrnile od pohoda. Organizatorji in mi vsi pohodniki smo se zaskrbujoče ozirali v sive oblake.

Na dan odhoda, 4. julija, smo zjutraj navsezgodaj v Ljubljani nekatere zaman čakali, tako se je avtobus zaman ustavil v Medvodah in tudi na Bledu ni bilo vseh. Tako se je naše število zmanjšalo na 32 pohodnikov. Že kar v avtobusu, ker je kar prijetno deževalo, je iznajdljivi p. Ciril po mobitelu predlagal, da naj bi imeli mašo v Mojstrani in tam bi morda spremenili smer začetne etape. Pater Ciril se je med tem že dogovoril z župnikom Francem Urbanija iz Dovja, da odpre cerkev. Tako sta nas skupaj pričakala pred cerkvijo. Oba sta maševala v cerkvi svetega Klempena in nas z

Iz Planike čez Mali Triglav na vrh.

vzpodbudnimi besedami in blagoslovi hrabrla na sicer težko, a vsem željeno pot v kraljestvo Triglava in srečen vzpon na sam vrh našega očaka. Tako smo se poslovili od prijaznega župnika in patra Cirila.

Iz Mojstrane smo se odpeljali še kakih 10 km po ozki dolini iz Krme proti planinskemu domu Planika. Z ozirom na dež smo spremenili smer, kar nam je za začetek otežkočilo naš pohod, vendar se poti nismo ustrašili, pogumno smo premagovali višinske metre in popoldan je prenehalo deževati in proti večeru ob zahajajočem soncu dosegli planjavo, kjer stoji dom Planika. Ko smo se

odpočili, odžejali in nahranili, se nam je izpred koče ponudil res edinstven pogled od zadnjih sončnih žarkov obsijane gore in stene so se še lesketale od sonca, v dolinah so se podile megle, v obraz je zapihal mrzel veter, res tisoč občutkov. Kakšna lepota! Tu šele občutiš moč in veličastvo narave, pogled, ki ga ne bom nikdar pozabil. Obdaja te nešteto misli in se zahvaljuješ naravi ali Bogu za ta preživeti dan, za katerega se je bilo vredno potruditi in ga doživeti. V domu Planika smo našli prijazno gostoljubje in prijetno prenočišče.

Naslednje jutro nas je prijazno pozdravilo sonce in zopet lep razgled na levo in desno, gore so se kopale v soncu, obetal se nam je lep in sončen dan. Ta dan nas vreme ni razočaralo pač pa poplačalo za včerajšnji dež. S pesmijo smo začeli pohod in vsi navdušeni zakorakali v višino proti Malemu Triglavu. Res smo počasi napredovali, tudi na prehodih in preko previsov, varovani s klinami in zajlami, smo se počasi in vztrajno bližali cilju. Okrog enajste ure smo zagledali Aljažev stolp in od tu naprej smo privrskali na vrh. Prešeli smo se, vsi smo srečno prispeли na najvišji vrh naše dežele. Kakšno veselje, sam Bog ve, kakšno občutje je vsak doživljal v tem trenutku, posebno tisti, ki so dosegli ta vrh prvikrat. Nekoga sem videl, ko je poljubil kamen... Veselje na višku, 27 fotoaparatorov je 'škljockalo' v nedogled. Mobilni

telefoni so delovali odlično in nešteto klicev in pozdravov se je poslalo v daljave. Vodja Peter me je kmalu poklical in mi dal aparat, radio Triglav z Jesenic, na nekaj vprašanj je bilo potrebno odgovoriti. Sam ne vem, kaj sem v navdušenju povedal. Petrov aparat je zopet zvonil. Po kratkem pogovoru nam je zopet potisnil aparat. Bila je Tanja iz Sydneysa za radio SBS. Postavila je nekaj vprašanj in zopet od samega navdušenja in veselja nad osvojenim, res ne vem, kaj sem odgovarjal.

Malo smo se še okrepčali, no saj to je bilo kosilo na Triglavu, še nekaj skupinskih fotografij in že je vodja dal 'povelje' za odhod.

Zopet smo si nadeli na rame nahrbnike in se začeli po drugi strani gore spuščati navzdol proti Doliču. Tudi navzdol nismo bili preveč uspešni, tudi jaz ne, čeprav sem veliko lažje zajemal zrak. Zakon gravitacije ima tudi svojo slabo stran. Naši vodniki so nas budno čuvali in pazili. Mene je vzel na piko vodič Janez. Posebno pri nevarnejših sestopih, med kakimi previsi. Bil mi je za petami ali pa pred menoj. Kmalu sem pogruntal zakaj, sem mu tako simpatičen, bil sem najstarejši med pohodniki, menda tudi zato najbolj popularen in kot izkušen gornik in vodič je že imel vzrok za to. Končno smo le prispeli pred nevihto do Tržaške koče v Doliču, vroč čaj in malica se nam je še kako prilegla. Le dva, ki sta se mudila, je zmocilo. Nadaljevali smo pot zopet v lepem vremenu, sonce ni pripekalo in kmalu smo zagledali tretje Triglavsko jezero. Videti je bilo še daleč v dolini in tako se nam je pot res vlekla v nedogled od enega, drugega in k tretjemu jezeru. Vmes smo imeli kratke počitke. Pot se je strašansko vlekla, saj jaz sem imel takšen občutek.

Ponekod je bila pot položna in tako smo lahko občudovali naravo, macesen, koliko lepih cvetlic ter sem ter tja smo naleteli na murke, tudi nekaj planink smo videli. Na meliščih smo videvali trope gamsov, ovce na paši in pa tudi nekaj drugih zanimivih živali. Končno zagledamo jezero in ob njem kočo. Oddahnili smo se. Bil je drugi dan pohoda in se nam je že precej poznalo pri hoji. Kajti vsi nismo bili več rosno mladi pa še mladi se utrudijo. Tu smo prenočili in se odpočili.

Naslednje jutro zopet pot pod noge, bilo je oblačno in sonce, vendar kar prijetno za zadnjo etapo. Bila je prijetna hoja po ravnem in smo zopet lahko občudovali naravo in vse stvarstvo okoli nas. Pri Črnem jezeru smo se odpočili in si ogledali še

ta biser, ki ga človek še ni onesnažil. Prišli smo do Komarče in sledila je strma pot navzdol. Kljub temu, da je bil to zadnji del naše poti in smo po nekaj urni hoji zagledali Bohinjsko jezero, sem opazil, da smo še visoko in res temu spuščanju ni in ni bilo konca. Končno že preko poldne sestopimo na pot, kjer smo zagledali Dom pri Savici in prvič po treh dneh avto. Videli pa smo kar nekaj helikopterjev, ki so vozili gospode na Kredarico.

Končno v dolini! Hitro smo se okrepčali. Razdelili so nam lepe majice, dar zavarovalnice Triglav, ki je tudi podprt naš projekt: Prvi izseljenski pohod na Triglav.

Postrežba v tem domu je bila odlična. Preoblekli smo si majice in se odpeljali na Bled, kjer so nas že veselo pričakovali na Srečanju v naši deželi. Tam smo se srečali s številnimi rojaki iz več dežel, prijatelji, organizatorji... Bil je lep program in nekateri so rajali še dolgo v noč.

Hvala vsem sodelavcem, organizatorjem in sponzorjem, hvala vodičem, ki ste žrtvovali tri dni za nas, da ste nas varno vodili in varovali. Hvala tudi Bernardu, ki je bil vsem na razpolago, če je kdo kaj potreboval bil v nejevolji, predvsem je pazil na teto in strica iz Melbourna, vendar zakonca Lenko posebne pomoči nista potrebovala, čeprav nista več rosno mlada, sta se dobro držala. Oba sta neverjetno trdi korenini. Še je v nas pristnega planinskega duha! Hvala, Peter in Dominik, dobro sta organizirala in projekt je res uspel v zadovoljstvo vseh, vas organizatorjev in nas pohodnikov. Imeli smo se lepo, spletlo se je kar nekaj novih prijateljstev. Znašli smo se skupaj rojaki, ki živimo v raznih deželah. Prišli so tudi iz bratskih društev iz Bosne in Hercegovine. Ti iz Reke – Društva Bazovica - so imeli za ta pohod posebne majice. Spredaj je bil Triglav, na hrbtni strani pa napis: »Kdor nima v glavi ima pa v nogah«. Duhovito kajne? In imeli so prav. V treh dneh smo hodili 27 ur.

V Gorenjskem glasu, ko pišejo o našem pohodu, med drugim piše tole: »Morda ne veste, kako Slovenci na tujem spoštujemo Triglav. Nekateri med nami so od sreče poljubili kamen.«

Res, doživeli smo ga in ga še podoživljamo! Nekateri se bodo še vračali in se povzpeli nanj.

**Lojze Košorok
Gibina 15, Ljutomer**

Slovenski zvonovi so zopet zapeli svojo turobno pesem

Pred kratkim smo se poslovili od FRANCETA BENKA, ki je zaključil svojo bogato življenjsko pot v osemnovečdesetem letu starosti...

France Benko je bil sin naših gora, saj mu je zibelka dajala prvo zavetje pod sinjimi Julijskimi Alpami, ob Blejskem jezeru. Po zaključenih poklicnih šolah se je uvrstil v umetniške vrste in postal umetnik restavrator. Odtenek tega velikega dela je viden skoraj po celotni Evropi, saj je na Nizozemskem postal član Akademije znanosti in umetnosti. Njegova dela licijo mnoge katedrale in palače po Evropi. Končno se je s svojo ženo Ivo napotil v Avstralijo, kjer si je ustvaril spomenik, ki ga dolga vrsta let in zob časa ne bosta razjedla...

Eden od takih velikih odtenkov je mozaik oltarja cerkve sv. Cirila in Metoda v Kew v Melbournu, ki bo ostal kot svetel spominski kamen Francetu Benku tako dolgo, kot se bo slovensko – avstralsko ljudstvo usmerjalo v to sveto cerkveno in kulturno središče. V mozaiku je upodobil sveta brata Cirila in Metoda, prva slovanska blagovesnika, ki sta na svoji poti k papežu v Rim šla tudi preko slovenskega ozemlja. France Benko je poleg usmeritve svojega umetniškega dela v novo okolje pete celine prispeval k ohranitvi slovenskega bistva med nami, v naši majhni avstralski Sloveniji, tako daleč od starega kraja...

Naj mu bo prijetno v modrini oceana, ki obliva avstralsko celino.

Ivo Leber

Mojster Franc Benko je jesen svojega življenja preživil skupaj s svojo ženo Ivo na našem Domu matere Romane. Po zdravljenju kapi v bolnišnici, se je preselil preko ceste v dom Garoopna.

Ob smrti mojstra FRANCA BENKA je pater Ciril poslal iz Slovenije besede slovesa, ki so jih prebrali pri pogrebni sveti maši:

Spoštovani in dragi bratje in sestre!

Veliki Umetnik in Arhitekt življenja je poklical k sebi svojega zvestega učenca, našega rojaka, mojstra Franca Benka. Pri tej sveti daritvi se hočemo Bogu zahvaliti za dar njegovega življenja ter za vse dobrote in lepote, ki jih je pokojni mojster Benko po navdihu Duha ustvaril. V tej naši cerkvi občudujemo njegov mozaik naših zavetnikov svetih bratov Cirila in Metoda. Pa jih ne samo občudujemo. Ob tej lepoti barv in dinamike se vsi skupaj kot slovensko občestvo v Avstraliji odpiramo Božjemu nagovoru v prostoru in času, ki nas zaznamuje. Gospod Benko je bil po pravici ponosen na to svoje delo. Nanj in na njegovo umetniško dediščino smo ponosni vsi. Žal mi je, da ne morem biti osebno navzoč ob tem slovesu. Sva se pa nekako poslovila koncem letašnjega maja, ko sem ga obiskal in je prav zaupljivo in pobožno prejel sveto obhajilo. »A bomo naredili še en mozaik«, je v šali dejal. – »Mojster, še, zakaj pa ne?« sem mu odgovoril.

Danes je dopolnil svoje največje umetniško delo – mozaik življenja. Svojemu Stvarniku je lahko pokazal delavne in ustvarjalne roke in srce, polno ljubezni do stvarstva, skupnosti in hiše Božje. Za vse to, vam, dragi mojster France, prisrčna hvala in zahvala. Sožalje v duhu vere pa izrekam ženi Ivi, hčerki Nini in njeni družini, vsem sorodnikom in prijateljem. Naj ga veliki Umetnik nagradi s svojo bližino, z večno lepoto in večnostjo Božjega ustvarjalnega življenja.

Dragi mojster, počivajte v Božjem miru!

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS, NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
E-mail: rafael@zeta.org.au
valerian@pacific.net.au ** filipr@pacific.net.au

SV. RAFAEL SYDNEY

V torek, 13. maja, je bil Fatimski dan, ko smo romali v Penrose Park. Udeleženih je bilo več kot dvajset ljudi, razpoloženje pa je bilo kljub slabemu vremenu dobro. Kmalu zatem, v četrtek, 15.maja, je bilo srečanje srečanje bolnikov in upokojencev. Po maši z nekoliko večjo udeležbo kot po navadi ob četrtkovih srečanjih je bilo v dvorani družabno srečanje, kjer so bili vsi postreženi s kosiom, ki ga pripravlja »Molitvena skupina«. V soboto, 24.maja 2003, je bil na sporednu GARAGE SALE. Veliko vas je, ki prinesete razne predmete in obleke v uporabnem stanju, ki jih izurjene trgovke dobro prodajo. Zahvalujemo se vsem darovalcem in prodajalcem. Tako smo zaključili »trgovski« mesec z dvoriščno prodajo in stojnicami. Zaključili smo tudi mesec majnik z branjem šmarnic.

Na Binkošti po maši, 8. junija, je pri nas v dvorani gostoval kvintet »AVSTRALSKIH 5«. Predstavil so se s programom in glasbo, s katero so v naslednjem mesecu v Sloveniji zastopali avstralske Slovence na izseljeniškem pikniku. Vstopnine ni bilo, nekaj prostovoljnih prispevkov pa je prav gotovo pomagalo pri pokrivanju stroškov naših mladih rojakov. Pripravili so tudi dražbo - auction, na kateri so dali svinjski pršut (Gojak Meats & Small Goods) zadnjemu ponudniku.

Na ponedeljek po Binkoštih se je v našem centru sestal Župnijski pastoralni svet na redni seji, na kateri je obravnaval tekoče dogajanje in predstavil načrte za naprej. Pred velimi prazniki, ki prihajajo v septembru – Očetovski dan, farni zavetnik sv. Rafael, obisk škofa in sv. birma - in v oktobru – 40. obletnica prihoda p. Valerijana v Avstralijo - se

bomo še enkrat srečali in dodelali še nedorečeno.

2003 je leto mladinskega koncerta v Sydneju, ki bo 4. oktobra. Zdaj je že znano, torej lahko predstavimo geslo, ki se je oblikovalo na enem izmed sestankov. To je »IGNITE« oz. »POŽIVIMO SKUPNOST«. Očitno mladina še ne popušča in želi na moderen način zopet pritegniti mlade in združiti vse generacije Slovencev širom Avstralije. Upamo le lahko, da se bodo ideje uresničile.

22. junij je bil praznik sv. Rešnjega Telesa. Po slovesni maši s petjem mešanega zpora je bila Telovska procesija z blagoslovom na dvorišču in nato v cerkvi. Otroci so potresali cvetje na pot Najsvetejšemu zakramantu.

Na praznik sv. Petra in Pavla je bil poleg dopoldanske sv.maše v Merrylandsu tudi pastoralni obisk pri rojakih v Newcastleu. Ob takih priložnostih ponavadi obiščemo katerega izmed naših bolnikov, ki se jih potem spomnimo pri sv.maši. Zbral se je nekaj več kot 15 rojakov. Obisk smo končali ob

Prvoobhajanci s starši, katehistinjo Carmen in p. Valerijonom, v nedeljo, 6. julija 2003.

prijetnem pogovoru v dvorani župnijske cerkve.

V torek, 1. julija, je bilo romanje k svetišču Blažene Mary MacKillop v North Sydney. Maše, ki jo je vodil p. Valerijan, se je udeležilo preko 50 ljudi. Večina romarjev je prišlo z vlakom, nekateri od blizu, drugi od daleč. V prihodnje se bomo potrudili s še več organiziranimi romanji, kajti kot kaže, lepa stara slovenska navada še živi med nami.

Na izseljensko nedeljo je bil pri sv. Rafaelu praznik prejema prvega svetega obhajila naših otrok. Prvoobhajance - Christopher Anderson, Luke Bleesing, Chrystal Fabiano, Dominik Fabiano, Jessica Murko (že prejela PSO 7.6.2003, Holy Family, Luddenham, NSW) smo vsem priporočali v molitev. K sv. spovedi so pristopili dan poprej.

V torek, 15. julija, je p. Valerijan odpotoval v Melbourne, da bi zamenjal p. Filipa in pričakal p. Cirila, ki naj bi se vrnil z dopusta v Sloveniji prvi teden v avgustu. Že takoj naslednji dan ga je pri kosilu v obednici Doma Matere Romane zadela možganska kap. Odpeljali so ga v St. Vincent's Hospital Melbourne, kjer so zanj lepo poskrbeli. O njegovem zdravstvenem stanju smo vse redno obveščali v Nedelji in po radiju. Veliko vas je bilo, ki ste povpraševali, nekateri ste ga v Melbournu celo obiskali ali poslali darila in čestitke. P. Valerijan se za vse to lepo zahvaljuje, posebno pa je hvaležen vsem vašim molitvam za njegovo zdravje.

V Merrylands ga je iz Melbournra 11. avgusta pospremil p. Ciril. Pater Valerijan odlično okreva, hvala Bogu!

Uroš Ergaver

ČLOVEK OBRAČA - BOG OBRNE

Tako se marsikdaj dogaja v našem življenju: mi načrtujemo, Bog pa prekriža naše načrte in določi drugače. Tako se mi je zgodilo v torek, 15. julija letos. Uroš me je peljal na sydneycko letališče, da sem z Virginblue letalom poletel v Melbourne, da zamenjam p. Filipa pri nadomeščanju p. Cirila, ki je bil na dopustu v domovini. Še isti dan popoldne se je p. Filip vrnil v Sydney.

Prihodnji dan, v sredo, 16. julija, na praznik Karmelske Matere Božje, ko sem bil v pisarni verskega središča v Kew, sem s pogledom preletel sliko patra Bazilija nad ognjiščem. Nehote so mi prišle na misel besede: »Ali me že kaj kličeš?« Opoldne sem bil na kosilu v domu Matere Romane.

Po kosilu sem sedel pri mizi in se pogovarjal z gospomi, s katerimi sem obedoval. Nenadoma me je obšla slabost in vrtoglavica. Leva ruka in noge sta bili negibni. Bolniška sestra v Domu me je pregledala in poklicala ambulanco, ki me je peljala v St. Vincent's bolnišnico. Tam so ugotovili: možganska kap. Ostal sem v bolnici 18 dni, zadnjih deset dni sem bil na oddelku za rehabilitacijo, kjer so me učili hoditi in uporabljati levo roko. Sedaj že lahko hodim, čeprav še s težavo, levo roko že tudi kar dobro uporabljam, vendar bom po vrnitvi v Sydney potreboval še nekaj zdravljenja. Želim se iskreno zahvaliti rojakom v Melbournu, Sydneu in drugod za molitve, želje za okrevanje, izražene osebno, s kartami ali telefonsko, za obiske v bolnišnici in za prinešene stvari,

ki sem jih potreboval. Vsem iskren Bog plačaj! Vseh se vas bom spominjal pri sveti maši in v molitvi!

pater Valerijan

Slovenska skupnost v Perthu, WA, zbrana s p. Valerijanom po slovenski sveti maši na materinski dan, 11. maja 2003, pri cerkvi sv. Kierana v Osborne Parku.

KRSTI

MELANIE MARIE GJURA, Fairfield Heights, NSW. Hči Williama in Angele Maryanne nee Prochilo. Botra je bila Nancy Prochilo. Sv. Rafael, Merrylands, 26. april 2003.

MACKENZIE MICHAEL JOHNSON, Dapto, NSW. Sin Michaela & Brigitte nee. Brodnik. Botra sta bila Tonya Gumley in Tony Brodnik. All Saints Slovenian Church, Figtree, NSW, 8. junij 2003.

RICHARD JOHN SLATINŠEK, Lansvale, NSW. Sin Richarda in Evelyn nee Brec. Botra sta bila Aleksander Slatinšek in Basia Zanella. Sv. Rafael, Merrylands, 13. julij 2003.

POROKE

Katherine Pezdirc, hčerka Branka in Ljubice roj. Lesič, rojena v Bankstown, NSW in Andrew Bolton, sin Davida Johna and Christine Mary roj. Tracy, rojen v Queanbeyan, NSW. Priči sta bili Matthew Bolton in Kristine Pezdirc. Cerkev sv. Frančiška Asiškega, Paddington, NSW med poročno mašo na Binkošti, 8. junija 2003.

Karl Anton Lukežič, sin Mirka in Marije roj. Verzel, rojen v Fairfield, NSW in Donna Maree Montgomery, hči Owena in Barryl roj. King, rojena v Camperdown, NSW. Priči sta bila Joy Morgan in Michael Solway. Cerkev Sv. Rafaela, Merrylands, med poročno mašo, 2. avgust 2003.

POKONJI

Dne 15. februarja 2003 je v St. Vincent bolnici v Sydney umrl **IGOR PODGORNIK**. Rojen je bil 6.10.1947 v Trstu, ko je bil tudi krščen. Pozneje je prejel tudi prvo sveto obhajilo in zakrament sv. birme. Leta 1955 je odšel z družino v Avstralijo, kjer se je šolal in usposobil za delo v kovinski industriji. Leta 1980 se je poročil s Suzano Ridel. 1987 se mu je rodila hčerka Ema. Poleg žene in hčerke v Sydney zapušča še mamo, ki živi v Five Dock.

Dne 17. maja 2003 je v Bankstowntu, NSW ob želežniški postaji tragično preminul **ALDO FLAIBAN**. Rojen je bil 17. marca 1943 v Kojskem v Goriški Brdih. Bil je sin Rudolfa in Justine roj. Podršček. Kot 7 letni fant je prišel v Avstralijo, kjer je končal šole. Bil je zelo talentiran, posebno v matematiki. Zaposlen je bil pri železnici v Chullori. S svojim talentom je sodeloval tudi pri gradnji Tangara vlaka. Pogrebne molitve so bile opravljene v Liverpoolu, pokopan je bil na tamkajšnjem pokopališču. Poleg še živeče mame Justine

zапušča brate Bruna, Bernarda in Renata.

Dne 25. maja 2003 je v North Shore bolnici umrla **LINA SEDELBAUER roj. Poles**. Rojena je bila 23.9.1937 v kraju Materija na Primorskem. V Avstralijo je prišla leta 1959, kjer zapušča hčerke Lynette, Vivian, Janette, 5 vnukov, brata Renata in Daria in Franca, ki živi v Švici. Pogrebne molitve so bile opravljene 30. maja 2003 v cerkvi Srca Jezusovega, Mosman NSW. Pokopana je bila v Frenches Forest pokopališču.

Dne 31. maja 2003 je v Concord bolnici umrla **FRANČIŠKA MARKO roj. Arcet**. Rojena je bila 5.3.1915 v kraju Vitanje kot hčerka Karla in Frančiške roj. Graničko. Kot mlado dekle se je poročila s Francem Marko (umrl v Sydneu pred 5 leti in pol), ki je po rodu iz Svečine pri Mariboru. Zakonca sta prišla v Avstralijo s tremi otroki na ladji Nellie. Živila je v Five Dock, NSW. Pokojna zapušča hčerko Frančisko Schoening, Eriko Purrer in sina Alana, 9 vnukov in 10 pravnukov. Pogrebne molitve so bile opravljene 3. junija 2003 v Pinegrove krematoriju, kjer je sledila upepelitev.

V nedeljo, 22. junija 2003, je na svojem domu v Elanora Heights, NSW umrl **STANISLAV OGRIZEK**. Rojen je bil 8.4.1930 v Matenji vasi pri Postojni, kot eden izmed 4 otrok očeta Hermana in Marije roj. Štemberger. Stane je prišel v Avstralijo leta 1954 in se je najprej zaposlil v Leigh Creen, SA, kot avtoelektrikar. Bil je tudi udeležen pri gradnji Snowy Scheme. Leta 1959 se je v Paddingtonu poročil s Katico roj. Duh, ki je iz Melincev v Prekmurju. Imela sta dva otroka, hčerko Aleksandro, poročeno Harvey in sina Branka - poročen z Debbie. Precej časa so živeli v Leichhardtu, potem so se preselili v Elanora Heights, kjer se je tudi upokojil. Bil je aktiven član Slovenskega društva in se je rad družil s člani. Pogrebna maša je bila v Merrylandsu, 26. junija 2003. Pokopan je bil na slovenskem pokopališču v Rookwoodu. Poleg žene Kati in otrok pokojni zapušča še 8 vnukov.

Dne 25. junija 2003 je na svojem domu v Fairfield, NSW umrla **VALENTINA MIMIČ roj. Kovič**. Rojena je bila 14.2.1921 v Moravčah. V Avstralijo je prišla leta 1971, kjer je živila z možem Lukom Mimič, ki je po rodu iz Benkovca v Dalmaciji in sinom Lojzom. Ko je živila še v Sloveniji, se je pogosto srečevala z mamo p. Valerijana, Katarino Jenko. Bile so dobre prijateljice. Poleg moža

zapušča še sina Lojza, vnuka Tonija in Joanno ter veliko znancev širom Avstralije in Slovenije. En teden pred smrtjo je prejela bolniško maziljenje in popotnico za večno življenje.

Pogrebna maša je bila opravljena v Liverpoolu v torek, 1. julija. Pokopana je bila na tamkajšnjem pokopališču.

Isti dan, v sredo 25.6.2003, je v Canberri umrl **ANGEL JURIŠEVIČ**, ki je bil rojen 12.10.1932 v Gradišču pri Trstu. Angel je dolga leta bolehal za boleznično raka, kateremu je tudi podlegel. Zapušča sina Jožeta in Taddyja ter 4 vnuke, sestro Marijo, poročeno Rodman in brata Franka, ki živila v Canberri. V Sloveniji ima še sestro Danico in na Nizozemskem brata Stojana. Žena Marija roj. Blazyk, ki je bila poljskega rodu, je že 14 let med pokojnimi.

Pogrebna maša je bila opravljena v soboto, 28. junija v cerkvi Sv.Trojice, Curtin, ACT. Pokopan pa je bil na starem pokopališču v Garranu, ACT.

Dne, 6. julija 2003 je v Penrith, NSW umrl **ANTON KUSTEC**, ki je bil rojen 2.9.1943 v Dolnji

Bistrici v Prekmurju, kot sin Martina in Katarine roj. Bedernjak. Leta 1967 se je v Črenšovcih poročil z Ivico roj. Luštrik, ki je po rodu iz Medvod na Gorenjskem. 20.12.1972 sta prišla na ladji »Galileo« v Avstralijo. Tony je bil med drugim zaposlen v gradbeništvu in pozneje v tovarni. Poleg žene zapušča brata Ignaca, v domovini pa še brata Stanislava in sestro Darinko, v Kanadi pa živita sestri Angela in Marija. Pogrebna maša je bila v Merrylandsu, 11. julija, nato je sledila upepelitev v Pinegrove krematoriju.

V torek, 8. julija 2003, je v Hills Hospital umrl **IVAN KLOBASA**, ki je bil rojen 23.12.1924 v kraju Šratovci (Radenci), kot sin Lovrenca in Frančiške roj. Müller. V Avstralijo je prišel leta 1950. Štiri leta pozneje se je v Cabrammati poročil z Rozo Hanish, ki je po rodu iz Osijeka. Po poklicu je bil upravljalec žerjava. Poleg žene in hčerke Ingrid Egan zapušča še dve vnučki in sestro Josephino Robar.

Pogrebna maša je bila opravljena v Merrylandsu, 11. julija 2003, pokopan pa je bil na Castlebrook pokopališču.

29. mladinski koncert v Sydneyu

The theme for this year's 29th annual Slovenian youth concert is IGNITE. The theme was selected with the intention of reviving and re-uniting the Slovenian communities throughout Australia. We would love to see as many Australian Slovenians, particularly youth and young adults in Sydney on 4 October. This year, we will not be hosting an annual youth concert but rather a full weekend jam packed with activities for all ages. For example, there will be social events planned on the Friday night before the concert for various age groups. The concert will be held in the afternoon and will be followed by a dance and Sunday there will be family fun activities planned for after mass including a jumping castle. If you

would like to perform, please contact your local Slovenian church for an application form or alternatively, email Tanya Andrejas on tanyandrejas@hotmail.com. That's all for now, stop reading and start organising your trip to Merrylands for 3-5 October 2003. If you have any queries in relation to the weekend events OR if there are any businesses, or Slovenian organisations that would like to financially assist with the IGNITE weekend's events, please phone Julie Brčar 0409 365 525. Looking forward to seeing as many of you as possible!

The IGNITE Committee

Julie Brčar

**Harvey Norman+61 (0) 2 9201 6405
+61 (0) 409 365 525**

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

SV. DRUŽINA ADELAIDE

Počitnice so minile in treba je napisati za mesečnik Misli. Nekateri že sprašujejo: "Kaj se je zgodilo, da ne pridejo v naš dom Misli?" Znamenje, da so navezani nanje in jih radi prebirajo.

V zimskem času je tudi v naši skupnosti vse bolj mirno, brez večjih dogodkov, pa vendar se vedno nekaj dogaja. V mesecu juniju smo obhajali praznik Srca Jezusovega in dan je bil posvečen duhovniškim in redovniškim poklicem. V naši slovenski cerkvi smo imeli po maši molitveno uro pred Najsvetejšim - iz molitvenika: "To delajte v moj spomin." Lansko leto so sobratje v Sloveniji pripravili molitvenik: "To delajte v moj spomin" - Molitvene ure za duhovniške poklice. In se ga naša skupnost poslužuje. Molitev za poklice in svetost poklicanih je še kako potrebna. V Adelaidi je veliko pomanjkanje duhovnikov. Vedno več župnij je brez duhovnika in vedno več prošenj prihaja emigrantskim duhovnikom za pomoč. Veliko naših ljudi se ne zaveda, kaj pomeni duhovnik v skupnosti. Klic k molitvi za nove poklice velja vsem in še več, da bi v preizkušnjah ne klonili in, da bi ljudje prisluhnili in radi pomagali. Vedno so ljudje v skupnosti, ki radi pomagajo in čutijo, da smo za skupnost vsi odgovorni in da jo moramo vsi oblikovati, to pa brez iskrene in vztrajne molitve ne gre. Zato vabim vse, da se ob petkih radi udeležite svete maše in po maši molitvi za nove poklice in za svetost duhovnikov.

Junija in julija smo imeli srečanje za naše upokojence. Po maši so bile družabne igre in tombola. Ves izkopiček je namenjen za misijone patrov Pepija in Milana. Po tomboli pa je bilo tudi kosilo, tako, da ni šel nihče lačen domov. Vabim upokojence, da se udeležijo teh srečanj in se sprostijo ob prijetni in kramljajoči družbi.

Našo Južnoavstralsko skupnost je kar trikrat obiskala Božja dekla smrt.

Dne 22. maja 2003, je v domu za ostarele v Berriju umrla gospa **EMILIIA KREGAR, rojena Sestan**. Pokojna je bila rojena 10. junija 1915 v vasi Kutežovo. Že kot mlado dekle je šla služit v Italijo, kjer je spoznala bodočega moža Slavka Kregar. Poročila sta leta 1938 v Verbevem. V zakonu sta se jima rodila dva sinova, Slavko in Emil. Zaradi izredno težkega življenja sta se odločila, da bosta zapustila Slovenijo. Najprej je pobegnil sin Slavko v Italijo, nato v Francijo. Za njim je odšel mož, pozneje še Emilia in sin Emil. V Italiji so ostali dve leti, nato so emigrirali v Avstralijo, maja 1959 in so ostali v Campu Bonegilla. Čez 4 tedne so odšli v Nangwarry. Po devetih mesecih je mož Slavko umrl star komaj 47 let. Nato so se mama Emilia in sinova preselili v Melbourne, v Baraga House, kjer je mama kuhalila mladim slovenskim fantom, ki so našli streho in prijetno slovensko vzdušje pri p. Baziliju. Sin Slavko se je odločil, da bo odšel v Riverland Winkie na kmetijo s sadjem. Mama Emilia mu je sledila in živila v mali hišici zraven Slavkove domačije in pomagala na kmetiji. Njena hiša je bila vedno vsa v cvetju nageljnov in vrtnic. Z leti in trpljenjem, ki jo je vedno spremljalo, se je pridružila še bolezen in ob smrti sina Slavkota je bil za njo težek udarec. Preselila se je najprej v luteranski hostel v Loxtonu. Po parih letih bivanja v Loxtonu se je preselila v katoliški dom sv. Katarine v Berriju, blizu sina Emila, snahe Anice in svojih vnukov, na katere je bila vedno ponosna in jih je imela zelo rada. Že precej bolno smo leta 1997 obiskali: ljubljanski pomožni škof Lojze Uran, provincial p. Stane Zore. Obiska je bila zelo vesela. S čudovitim glasom, ki ga je prejela od Boga, smo zapeli pesem Lepa, si lepa, Roža Marija. Dokler je mogla, so jo pripeljali najprej, sin Slavko, nato sin Emil, k maši in je zelo rada pela. V torek, 22. maja, je v navzočnosti svojega sina Emila odšla k Bogu po zasluženo plačilo. Maša zadušnica je

bila v farni cerkvi v Berriju. Kakor je rada prepevala, tako so tudi pri maši zadušnici peli pevci iz našega verskega središča svete Družine iz Adelaide, saj je kar precej rojakov poznalo Kregarjevo mamo in so se šli poslovit od nje. Pokojna mama Emilija zapušča sina Emila z družino, snaho Anico z družino, sestro Marijo Štemberger z družino, vnuke in pravnike. Za vse, kar je dobrega storila za družino, slovenske fante v Melbournu in nas slovenske frančiškane, naj ji bo Bog bogat plačnik. Naj počiva v miru Božjem!

Dne 1. junija 2003 je v starosti 81 let umrl **JAKOB SUBELJ** v Flinders Medical Centru. Jakob je bil rojen 9. julija 1921 v Črnučah pri Ljubljani, v družini z 11 otroki v delavski družini. S 15 leti je odšel od doma. Pri inžinerju Vajku se je izučil za orodjarja. Med vojno je doživljal trpljenje in težke ure, kot ostali zavedni Slovenci. Leta 1945 se je kot navdušen telovadec udeležil in zastopal državo na Olimpijskih igrah v Londonu. 1951 se je poročil z Anico Jamnik. V zakonu sta se jima rodila dva otroka, Jakom in Andreja. Leta 1962 je odšel v Švico in se tam zaposlil kot orodjar. 1969 je emigriral z družino v Avstralijo in se zaposlil v Chrysslerju in Mitsubishi. Z 62 leti se je upokojil. Zaradi bolezni je zadnja leta preživel v domu za ostarele.

Pogrebni obredi so bili v Glenelg Funerals kapeli. Pozneje je bil kremiran. Pokojni zapušča ženo Anico, sina, hčerko in 4 vnake. Naj počiva v miru Božjem!

Dne 11. julija 2003 je na svojem domu umrl od možganske kapi **FRANC MAJCEN**. Franc se je rodil 13. marca 1929 v vasi Draženci pri Ptaju. Osnovno in poklicno šolo je končal v Mariboru, kjer se je tudi izučil za čevljarja pri svojem očetu kjer je bil tudi zaposlen. Leta 1947 je odšel na služenje vojaškega roka v Ljubljano, kjer se je spoznal z bodočo ženo Anico Jamnik. Leta 1950 je odšel najprej v Anglijo, nato pa v Avstralijo, v Bonegillo.

Svojo dveletno pogodbo, kar je dolgoval Avstraliji, je odslužil v Adaleidi. Leta 1960 se je vrnil v Evropo in se poročil v Nemčiji - istega leta sta prišla nazaj v Avstralijo. Tu se jima je rodil sin Franc. Najprej so živel v središču Adelaide, zatem so se preselili v Bevlah Park. Franc je bil zaposlen v Electricity trust 30 let, vse do upokojitve. Pred dvema letoma so odkrili, da ima kožnega raka. Bil je zelo navezan na Slovenijo in vinorodno Štejersko. Njegovo razvedrilo je bilo igranje kart s prijatelji, hobi pa so bile orhideje, ki jih je rad gojil in negoval in so mu tudi krasile krsto. Rožni venec in maša zadušnica je bila 17. julija v naši slovenski cerkvi, po maši smo ga pospremili k zadnjemu počitku na Enfield pokopališče, kjer čaka vstajenja. Naj počiva v miru Božjem!

Žalujočim vseh pokojnih izrekamo iskreno sožalje!

Na prvo nedeljo v mesecu septembru bomo praznovali dan naših očetov. Gospa Stanka Sintič s svojimi sodelavci pripravlja program za očete.

Slomškovo nedeljo bomo slovesno praznovali na tretjo nedeljo v septembru. Po maši bomo imeli kosilo B.B.Q. in loterijo, ki je namenjena za misijone! Vabljeni k praznovanju našega prvega blaženega.

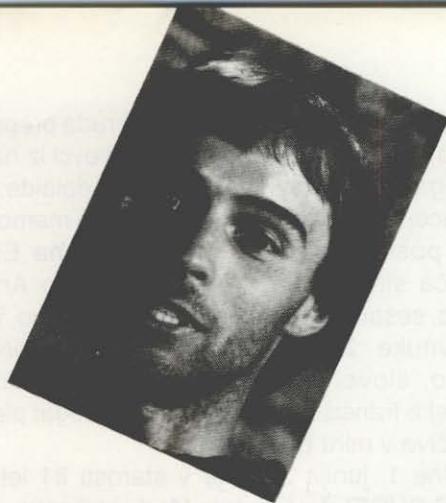
Prvoobhajanci imajo vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu ob 9.30 verouk. Tisti, ki želijo k prvemu obhajilu in birmi našem verskem središču, morajo redno obiskovati verouk. Starši, vzemite to obvestilo in vabilo resno, da bodo vaši otroci res pripravljeni, ne samo za prejem teh dveh zakramentov temveč, na poti v življenje. Kako redno bodo, oziroma obiskejo, je odvisno izrecno od vas. Naj bo ta odgovornost pred športom. Navadno Bogu damo tisti čas, ki nam ostane od drugih obveznosti in hobijev. Kakor otrok raste v znanju, mora rasti tudi v verskem spopolnjevanju!

p. Janez

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOVSKLAD: \$50: Jože Zorc, Ivanka Pohlen. \$40: Max Robar. \$35: Marta Zrim. \$30: Julijana Florea. \$20: Davorin Zorzut, J. in M. Pal, Prezelj Nikolaj, Danilo in Slava Maver, Jože Bole, Viktor Semelbauer, Ana Brand, Marija Zorzut, Marija Kovačič, Barica in Lojze Kovačič, Olga Sfiligoj, Kastelic Janez. \$15: Ivan Košak, Vincent Štolfa. \$10: Franc Koprivec, Kristina Radesich, Anita Magaina, S. Vitez, Jože Težak, Matilda Klement, Anka Brgoč, Vinko in Ivanka Zec. \$5: Elvira Cuk, Anton Brumen. **ZA LAČNE:** \$200: Tone Konda. \$60: Alojzija Gosak. \$50: Danilo in Slava Kleva (namesto cvetja na grob Jožeta Vaha). **ZA MISIJONARJE:** \$150: N.N. \$50: M. Kraynik (za posinovljene Sydneyske misijonarje), N.N., družina Rožanc (namesto cvetja na grob Valentine Mimič). \$20: Nicholas J. Sorenson. \$10: N.N. **ZA KUREŠČEK:** \$10: Matilda Klement. **ZA SPOMENIK P. BAZILIJA:** \$20: Močič.

Sveti Frančišek Asiški

Frančišek se je zazrl v Leona in je videl njegovo ljubezen in vdanost in mu je bilo lepo v duši. Prisrčno je odvrnil Leonu: »O, ti mala ovčica Jezusa Kristusa, ti moj ljubi brat Leon! Dvoje luči sem videl v molitvi, ki si jo slišal: v eni luči sem spoznal Stvarnika, v drugi pa sebe. In, ko sem dejal: »Kaj si ti moj Gospod in Bog, in kaj sem jaz?« sem videl v prvi luči neskončno globočino božje dobrote in žalosten prepad svoje lastne revščine. Zato sem govoril: »Kaj si ti, Gospod, ki si najvišji, najmodrejši, najbolj dober, najbolj usmiljen, da prideš k meni, ki sem najbednejši črv izmed vseh drugih, ki sem majhna, odstudna in zoprna stvar. To si slišal, ti mala ovčica Božja. A glej, da ne boš nikdar več prisluškoval. Pa se vrni sedaj v celico in Bog te blagoslovi.« Leon ni vedel, kako je prišel v svojo votilino. A prav do jutra je zrl predse in videl in slišal je samo Frančiška in hvalil Boga, da ima takega očeta. Skovirji so se klicali v noči, kaplje so padale z vej, mesečina je bledela, zvezde so izginjale v megli, ki je priplavala z gosto tenčico in ovila vso goro vanjo.

V znamenju križa

Leon, Angelo in Masseo so sedeli opoldne na jasi in se greli v septemberskem soncu. Bilo je pred praznikom povišanja svetega križa in je dejal Masseo: »Zdajle si želim slišati florentinske zvonove, kako pojo in pozdravljajo jutrišnji dan.« »Ah, res,« je povzel Angelo, »tako mi je v spominu oni glas s stolnice! Govori, kakor bi iz globine duše oznanjal Boga in ostaja zvok med hišami in vrh cest in se izliva prav v ljudi: »Spomni se, spomni se, spomni in ne veži se z zemljo, zemljo.« In spet: »spomni se, spomni... Vsi so se zazrl proti Florenci

in so v duhu slišali oni glas in so ponavljali: »spomni se, spomni...« »Ali naš zvonček iz Porcijunkule!« je vzliknil Leon in dodal: »Ga slišite? Kako pravi: 'Križ, križ – daj, daj, ljubi križ, križ.'« In je s prav tenkim glasom izgovarjal besede, da so bili vsi kakor doma in so jim solze stopile v oči.

»Ali zvonček sestre Klare!« je povzel Masseo. »Tako majcen je in droban in drhti kakor otroček in pravi: 'Jezus, Jezus, Ženin, Ženin...«

»O, in naš oče!« je dejal Angelo, »kako mu bo jutri, ko tako ljubi križ in je bil tolikega pomena v njegovem življenju! Se spominjate, kako mu je tedaj govoril križ pri sv. Damijanu? Kako nas je učil, naj molimo: 'Molimo Te, o Gospod in Te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil!' In kako nam je dejal, da ne smemo stopiti na dvoje bilk, če ležita na tleh v znamenju križa?«

Zares je povzel Leon in dodal: »Pa to, da se je bratu Silvestru sanjalo, kako se je širil zlat križ iz ust našega očeta.«

»In brat Pacific,« je dejal Masseo, ki se mu je prikazalo nekoč, kako prebadata dva meča v obliki križa brata Frančiška in je en meč segal od glave do nog, drugi pa je šel skozi prsi in obe roki.«

»Jaz pa,« je dodal Leon, »sem videl, kako je stopal velik križ pred Frančiškom...« Umolknili so in še je pristavil Leon: »In ono noč, ko je ležal v obliki križa na tleh...« Zamislili so se. Sonce se je premaknilo in senca je pripolzela na jaso. Droban ptiček je sfrčal na vejo, na kateri je bilo še sonce. Zazibal se je, da je splaval rumen listič prav na brate. Dvignili so se in odšli k molitvi.

Leona je zazeblo in spomnil se je očeta Frančiška. »Kako mu je?«

Potem se je zmračilo. Bog je zatisnil dnevno oči. In isti čas je obstala sestra Klara na vrtičku in

gledala v smeri proti gori La Verna. In se ji je zdelo, da vidi Gospoda v rožnatih oblakih s križem na ramu in je pred njim oče Frančišek. Gospod se skloni, Frančišek seže po križu in si ga nalaga na svoja ramena. Od prevelike teže se mu zvije telo, da pade z obrazom na zemljo in leži pod križem. Gospod pa se skloni čezenj in objame očeta in križ. »Jezus, o dobri Jezus,« zaječi Klara in se zgrudi in skrije glavo med rože. »O, pomagaj mu, pomagaj preljubemu Frančišku!« Spodaj so sestre molile: »Glej, križ Gospodov! Zbežite vsi, ki ste njegovi sovražniki! Zmagal je lev iz rodu Judov. Aleluja!«

»Križ, ti zvesti križ, ti najplemenitejši,« je šepetala Klara, »lepši si, kakor cedre iz Libanona.«

Rane Kristusove (stigmatacija)

»O, Gospod Jezus Kristus,« je zavzdihnil Frančišek, ki je klečal pred votilno in gledal proti izhodu, kjer so se razgibale megle in je dan silil na zemljo, »prosim Te, da mi podariš dve milosti, preden umrjem. Najprej Te prosim, da bi do dna občutil v svoji duši in na svojem telesu ono bolečino, ki si jo Ti, o mili Jezus, prestal v svojem bridkem trpljenju. In potem Te prosim, da bi se moje srce, kolikor je le mogoče, napojilo z ono brezmejno ljubeznijo, ki je razvnela Tebe, Sina Božjega in Te prisiliila, da si tako vdano toliko pretrpel za nas grešnike.«

Ko je tako molil, mu je Bog povedal, da ga bo uslišal in mu podelil te občutke, kolikor jih le more sprejeti človek vase. In, ko je Frančišek to zaznal, je pričel prav pobožno premišljevati trpljenje in neskončno ljubezen Kristusovo. Tako močno je gorel v njem ogenj pobožnosti, da se je iz ljubezni in sočutja popolnoma strnil z Jezusom.

In, ko je bil tako ves v molitvi in je vse plamtelo v njem, tedaj, glej, se je zgodilo, da je videl v tej jutranji uri, kako prihaja seraf z neba in ima šestero blešečih se perotnic. Tako naglo se je bližal Seraf Frančišku, da je Frančišek natančno videl in razločil, da je to križan človek. Perotnice so bile tako razvrščene, da sta se dvigali dve nad glavo, z dvema je letal in dve sta ovijali vse telo.

Zelo se je prestrašil Frančišek, ko je zagledal to prikazen. Obenem pa je bil vesel in potr in poln začudenja. Neizmerno ga je razveselil Kristus, ki je bil tako prisrčen, da se mu je tako zaupno razodel in ga je tako milo gledal. Neskončno pa je bolelo

Frančiška, da je bil Gospod pribit na križu. In čudil se je, da je videl to izredno in čudovito prikazen, saj je vedel, da se ne more združiti trpljenje človeka z neumirajočim duhom seraфа. Ko se je tako čudil, mu je povedal oni, ki se mu je prikazal, da mu je Bog zanalašč poslal prav tako prikazen, kakršno vidi, zato, da bi razumel, kako se ne bo zedinil v telesnem trpljenju s križanim Kristusom, ampak se bo v notranjem ognju popolnoma strnil z Njim.

Čez dolgo časa je izginila ta čudovita prikazen. Na vso moč je vzplamtelo Frančiškovo srce za Boga in je bilo polno žive ljubezni Zanj. V njegovo telo pa je vtrsnila prikazen čudovito podobo in čudovite znake trpljenja Kristusovega; nekaj, kakor žebljem podobnega, se je prikazalo na rokah in nogah, tako, da so bile v sredi prebodene z njimi. Na rokah je bil zasajen žebelj tako, da je bila glavica na dlani, na nogah pa na narti. Konice žebljev so bile kakor v obročku še za prst prostora med

Giottova freska v zgornji baziliki v Assisiju prikazuje Frančiškovo sprejetje Kristusovih ran na gori La Verni, 17. septembra 1224.

mesom in konico žebbla. A, prsi, kakor, da bi jih nekdo prebodel s sulico, so imele na desni strani krvavo in rdečo rano, ki je kri tekla iz nje.

Tedaj je posijalo sonce na Frančiška in kakor, rdeče rože so zacvetale rane na rokah.

»O, Ti moj dobri Oče,« je tiho dejal Frančišek, »Ti sonce vseh sonc!« Hotel je skleniti svoje razprostrte roke in jih od neskončne radosti in bridkosti pritisniti na srce, pa ga je zbolelo. Dvignil bi se bil rad, pa ni mogel stopiti na noge. Sedel je, počasi so mu zlezle trepalnice skupaj. Zadremal je in videl svojo mater, ki se je sklanjala nad njim, ga zibala in mu pela. On pa je bil čisto majhen otročiček, nebogljeneček in mu je bilo tako lepo in dobro. Od vzhoda do zahoda se je raztezal mir nad njim in mir je bil v duši in srcu.

»Francesco, Francesco mio. Dolcissimo...«

Toplo mu je zavelo nad očmi. Odpri jih je in se zazrl v dvoje drugih oči, ki so vse motne od solza strmele v neskončni boli in ljubezni vanj. »Leon,« je dehnilo iz Frančiška.

Leonu se je razširil pogled, omečile so se trpke poteze na licu, radostno je vzkliknil: »Živ si!«

In je planil pokonci in se v istem hipu zgrudil na tla in poljubljal rob Frančiškove halje. Frančišek ga je gledal z vsem srcem, potem se je ozrl na svoje roke in noge. Leonove oči so šle skupaj z njegovimi od rane do rane. Frančišek se je zasmehljal v zadregi in je skušal z rokavi in haljo pokriti zanke Kristusove. Kakor otrok je bil, ves nežen in slaboten. Leon je pozabil na košarico s kruhom in z vodo, ki je bil že od polnoči čepel z njo pred brvjo in se je potem zjutraj priplazil k spečemu očetu. Rosa je stala na kruhku, rumeni lističi so ždeli na vodi. Komaj slišno je vprašal: »O sveti, sveti oče, kako, povej; iz dna duše te prosim!« In kako je šepetal listje v rdečih in zlatih vrhovih, tako je šepetal Frančišek Leonu in mu vse povedal. Potem je naglo odhitel Leon in se brž vrnil z belo krpo in je z drhtecimi rokami in tako pobožno kakor pri maši, kadar je odgrinjal in pogrinjal kelih in pateno, obvezal Frančišku roke in noge in mu položil krpico na krvavečo rano na prsih.

»Molimo Te o Gospod in Te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil!« sta potem oba molila in se zahvaljevala Gospodu.

In Frančišek je prosil Leona naj mu prinese papirja in je zapisal:

»Ti si sveti Gospod Bog,

Ti si Bog vseh bogov, ki edini delaš čudeža.
Ti si močan, Ti si najvišji. Ti si vsemogočen.
Ti, sveti Oče, si kralj nebes in zemlje.
Ti si troedini Bog, Bog vseh bogov.
Ti si dobro.

Ti si vse dobro, si najvišji blagor, si Gospod,
živi in resnični Bog.

Ti si ljubezen, Ti si modrost, Ti si ponižnost, Ti
si potrpežljivost.

Ti si lepota, Ti si varnost, Ti si mir in si veselje.
Ti si naše upanje.

Ti si pravičnost in si zmernost.

Ti si vse naše bogastvo.

Ti si krotkost, Ti si naš varuh.

Ti si naš branik in naša bramba.

Ti si naše zatočišče in naša moč.

Ti si naša vera, naše upanje in naša ljubezen.
Ti si naša velika sladkost.

Ti si brezmejna dobrota, si največji in čudoviti
Gospod Bog, si vsemogočen, dober, usmiljen in si
naš Zveličar.«

Leon je klečal poleg njega in ga je gledal.
Frančišek je potem nalaho zamahnil z roko in Leon
je razumel, da hoče biti sam.

Leon in Frančiškovo pismo

Masseo in Angelo sta bolj z usti kakor z ušesi poslušala Leona, ko jima je govoril o svetem očetu. In sta šla tiho v svojo celico, a zvečer sta prinesla Leonu šopek jesenskega cvetja, da ga ponese ljubemu, svetemu očetu v pozdrav.

Leonu pa je bilo bridko v srcu. Že vse te dneve, odkar je bil Frančišek tako zase z Bogom, so ga mučile misli, da ga Frančišek ne mara več. Begal je po gozdu, nikjer ni našel miru, vsepovsod je videl le eno: kako je sam. In ta dan mu je bilo najhuje.

»O, tako velik, tako svet, tako Božji je zdaj
moj ljubi oče,« je govoril sam sebi, »in jaz tako
majhen, tako neznaten, tako pregrešen, da nisem
niti vreden, da mislim nanj. O, kako lepo je bilo
včasih, ko sva hodila skupaj in mi je dejal tako milo
in prisrčno: ovčica Božja, ljubi mojo Leon... Kje so,
kje tisti srečni dnevi!« In spet se je zgrnila tema
nad njim in ves upehan je sedel na zemljo in kakor
skala mu je ležalo na srcu. »Ves je Tvoj, o Gospod,«
je šepetal, »ne smem več upati, da mu bom še kdaj
kaj. A, da bi imel vsaj dvoje, troje besed od njega,

ki bi mi povedale, da me še ljubi! O Jezus, kaj si mi ga res vzel?«

V debelih kopah so bili oblaki na nebu. Vlažno je bilo kamenje, vlažna trava in zemlja je dišala po smrti. Kakor v bolečinah in ranah je bila vsa priroda. Leon se je obupno ozrl na stezico, ki je držala do Frančiškove samote in komaj se je premagal, da ni pohitel k Frančišku in mu potožil svojega gorja. Brezkončna mu je bila noč. Zjutraj je stal pred Frančiškom ves bled in vpadel in ni mogel izreči niti besedice. Frančišek ga je gledal in gledal, nepremično ga je motril in je vse vedel. Vzel je listek, ki je bil včeraj pisal nanj. Obrnil ga je in zapisal: »Gospod te blagoslovi in te obvaruj. Naj se sveti Gospodovo obliče nad teboj in se te usmili. Gospod naj te pogleda in naj ti podeli miru!« Še se je zazrl v Leona in zapisal: »Gospod naj blagoslovi – brat Leon – tebel!« In se je podpisal z znamenjem križa, s črko T. Potem je iskreno pogledal Leona, brezmejna dobrota je bila v njegovih očeh in mu je pomolil listek rekoč: »Do smrti ga nosi s seboj!« In Leon je bolj s srcem kakor z očmi prebral Frančiškove besede; zgrudil se je na zemljo, pritiskal listič na ustnice in veselje je zaplalo v njem.

»Ljubi, ljubi moj oče,« je zašepetal, »nikoli ne pozabim, nikoli!« In je odhitel v gozd in nobene črne misli ni bilo več vanj. Frančišek je gledal za njim, potem se je ozrl na šopek in dejal Gospodu: Za te moje brate, Jezus, prisrčno zahvaljen!«

Frančiškov blagoslov bratu Leonu.

Frančišek odhaja z gore La Verna

Frančišek je klečal z Angelom in Masseom poslednjikrat pri Leonovi maši na gori La Verna.

»Vse ve trave, ki ste zdaj tako suhotne in uvele, boste spet vstale in ozelenele in ne boste nič vedele, kako sem klečal tukaj in se poslavljaj od vas.

In ve cvetke, ki prožite sadove in semena v vetru v naročje, boste spet oživele, pokrile se boste z belimi, rdečimi, rumenimi, modrimi in lisastimi klobučki in boste sprejemale čebelice in metuljčke in rdeče in črne in zlate hroščke in se šalile z njimi, pa ne boste nič vedele, kako sem drhtel tukaj in se poslavljaj od vas.

O, vse ve drobne in črne vejice, ki ste gole in žalostne v gostih meglah, spet bo še lesto zeleno listje na vas in boste polne sokov silile k soncu in poganjale brstičje in se zibale, a ne boste nič vedele, kako sem vas gledal in se poslavljaj od vas.

In vsa mogočna debla, ki se sklanjate v jesenskem pišu in poka in se trga žalost v vas, spet se boste zravnala, se košato raztegnila z vejami više in više pod sončno nebo in ne boste nič vedele, da sem se oziral na vas in se poslavljaj.

O, vse ve drobne ptice, ki sključene posedate po vejicah in čivkate pod sivimi oblaki in vas zebe in nimate jagod ne sonca, spet boste gnezdile in pitale mladiče in prepevale v jutranje nebo in opoldansko nebo in večerno nebo in boste čebljale in žgolele, a vedele ne boste, kako sem vas iskal v vrhovih in se poslavljaj od vas.

O, in ti, moj ljubi Angelo, brat moj v Gospodu, še boš hodil tukaj po gori in mislil name, a ne boš vedel, kako hudo mi je bilo, ko sem se poslavljaj.

O, in ti moj ljubi Masseo, brat moj v Gospodu, še boš molil in premisljal po teh stezah, a ne boš nikoli zaznal, kako bridko mi je bilo slovo s te gore.

O, in ti, ti moj zvesti bratec Leon, spremlijal me boš in šel z menoj v dolino, a nikoli ne boš mogel razumeti, koliko si mi dal na tej gori, ko si bral sveto mašo, mi stregel in skrbel zame in besed ni, da bi se ti zahvalil.

O, in Ti, moj ljubi, moj dragi Gospod – vsi so Tvoji, vse je Tvoje! Ti veš, razumeš vse. Ti edini si, ki me ljubiš zares, Ti edini, ki me razumeš do dna, Ti edini, ki mi pomaga, kakor je prav, Ti edini, ki si umrl zame na križu, Ti edini, ki me boš sodil, Ti edini, ki bom na veke s Teboj.« **se nadaljuje**

p. Ciril A. Božič OFM
Marija Anžič, laična misjonarka
S.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; 98538118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

SV. CIRIL IN METOD MELBOURNE

BRAT Ciril A. Božič ofm in misjonarka ter sourednica Misli Marija Anžič sta 21. maja odpotovala na počitnice v Slovenijo. Načrtovala sta, da se bosta vrnila v Avstralijo - v Kew, 8. avgusta 2003. V tem času sta bila pri sorodnikih in znancih. Mama brata Cirila je slavila 80 letnico rojstva. Oba, oče in mama, sta se v krogu svojih dragih veselila zlate poroke. Kot dodatek k raznim slovesnostim je bilo še srečanje Slovencev iz Avstralije pri Mariji Pomagaj na Brezjah. Sicer bo pa o tem nekaj več na drugem mestu.

Lepe in razgibane počitnice v zraku in na zemlji je patru Cirilu zagrenila vest iz Avstralije. V sredo, 16. julija 2003, je v Domu matere Romane po kosilu zadela p. Valerijana rahla kap, ki ga je spravila v bolnišnico v Melbournu.

Brat Valerijan je svoje delovne obveznosti že drugi dan (16. julija) prekinil in so ga zaradi delne kapi odpeljali v St. Vincent's Hospital. Bogu pa moramo biti hvaležni, da ga je zadela kap v Domu matere Romane takoj po kosilu, kjer je bilo takoj

zraven bolniško osebje in je voditeljica Doma gospa Sandra Knel s sodelavci poskrbela, da ga je rešilni avtomobil odpeljal v bolnišnico. Spremljala ga je gospa Marija Oppelt.

Kako je potekalo moje skoraj dvomesecne življenje v Kew (od 19. maja do 15. julija)?

Komaj sem se vrnil iz Kraljičine dežele (QLD): Zlate in Sončne obale in brat Valerijan iz Pertha, WA, že se je bilo treba pripraviti na pot v Viktorijo v Melbourne - Kew. Na letališču me je pričakal zvesti 'mežnar' in voznik Maks in me je peljal v Kew. Še isti večer sem se pridružil bratu Cirilu in sva se z veliko množico ljudstva v katedrali sv. Patricka udeležila posvečenja novega pomožnega škofa Krištofa (Christopher) Prowse, ki je do tedaj opravljal službo generalnega vikarja melbournske nadškofije.

Sledil je dan 'botrovanja' pri nabavi novega Maksovega avtomobila, ki ga je nekaj dni pozneje dobil. V torek sem mu v navzočnosti molitvene skupine vozilo blagoslovil.

Procesija Sv. Rešnjega Telesa 22. junija 2003 v Kew: levo pri oltarju, ki so ga postavili člani Slovenskega društva Melbourne, desno oltar, ki so ga postavili člani kluba Jadran.

V sredo, 21. maja, sta se br. Ciril in misjonarka Marija poslovila in šla v Slovenijo.

Začel se je čas ponovnega privajanja in dela v Baragovem domu ter spoznavanje s prebivalci v hiši. Razni delavci so prihajali in opravili redna in izredna dela. Možje so že v maju postavili oder ob verandi doma, kjer sta Tone Bogovič in Štefan Cek zamenjala odtočne cevi in žlebove. Oder so v juliju že podrli. Veliko je bilo dela in tudi čakanja materiala. Uspelo je. Hvala Bogu in skrbnim možem za podarjeni čas in moči!

Zaupniki so imeli v tem času nekaj sej, kjer so se razgovarjali o zapisnikih, računih in se pogovarjali, koga naj bi izvolili v zbor zaupnikov. Tajne volitve so pokazale, da sta največ glasov dobila mlada fanta: Simon Grilj in David Hvalica.

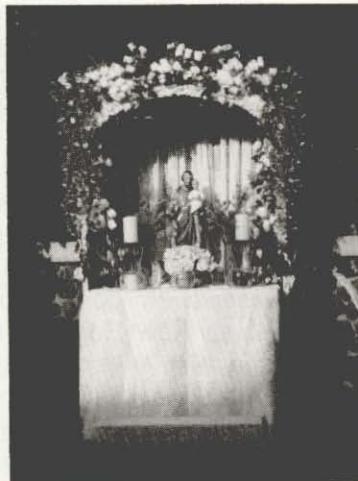
Pastoralno delo doma s šmarnicami v maju, Telovsko procesijo z blagoslovi pri štirih oltarjih v nedeljo, 22. junija, proslavo ob 12. obletnici osamosvojitve Slovenije, ki jo je organiziral SNS Viktorije, žegnanjsko nedeljo, 6. julija, z jubileji zakoncev, smo doživljali vsi veseli. Tudi praznik sv. Antona s slavjem na sam god smo nekateri doživljali v njemu posvečenem svetišču v Hawthornu (182 Power Street).

Molitvena skupina se je redno zbirala k sv. maši s šmarnicami v maju in k rožnemu vencu, v naslednjih torkih pa k sv. maši z nekaj mislimi in kot vedno k molitvi rožnega venca.

Obiskom bolnih v bolnišnici in v domovih na prvi petek v mesecu so sledili tudi obiski posameznih bolnikov pri njih doma.

Obiski družin dobrotnikov in znancev so popestrili tedne bivanja v Viktoriji. Zato bodi na tem mestu iskrena zahvala vsem, ki ste karkoli dobrega storili. In On, ki ga v velikodušnosti ne moremo prekosititi, naj vas bogato nagradi, kakor zna le On!

Veselim dnem - za trdnega kristjana bi morali biti tudi taki dnevi veseli, ali vsaj pogum vzbujujoči

Oltar, ki so ga pred Lurško votlino postavili člani slovenskega društva St. Albans (foto levo), desno pri oltarju slovenskega društva Planica.

- so sledili tudi žalostni, za določene družine in vse oltarno občestvo, za rojake. Sestra smrt se je v tem času kar nekajkrat ustavila in nekatere opozorila, da še vedno drži, da 'ne vemo ne dneva ne ure', da je njihov čas popotovanja po tej zemlji zaključen.

ODŠLISO:

PRINČIČ VENCESLAV, rojen v Kozani v Goriških Brdih leta 1925. Z bratom Avgustom sta v februarju leta 1954 prišla iz Trsta z ladjo Marconi v Avstralijo. Venceslav je delal na projektu v Snowy Mountains. Z bratom sta bivala na 78 Lyndhurst Str. v Richmondu v Viktoriji. Nesrečno se je poročil, potem pa je sameval. Takega je našla gospa Helena Leber, ki ga je obiskovala, tudi z br. Cirilom, dokler se ni ponesrečila. Ko je težko zbolel, so ga spravili v bolnišnico St. Vincents Hospital, kjer je 7. maja 2003 umrl. Pogrebni zavod Ern Jens & Sons Funerals Pty. Ltd. je iskal sorodnike, obvestil Versko središče in poskrbel za pogreb, ki je bil 3. junija 2003 po sv. maši v Kew. Venceslava smo pokopali blizu brata Avguština, ki je umrl za posledicami prometne nesreče v Melbournu dne 29. januarja 1959 in je bil pokopan na ploščadi na slovenskem-delu keitorskega pokopališča (glej Misli, številka 3, leto 1959). Pokojni je imel po smrti brata v Avstraliji le nekaj priateljev, sestro in ostale sorodnike pa v Sloveniji: v Kranju, v Novi Gorici, v Goriških Brdih in drugod.

POVH HUGO, rojen 02. 03. 1930 v Mariboru, je prišel v Avstralijo leta 1960 z ladjo Sydney. Poročil se je z Angelo Vidovič s Ptuja 05. 01. 1963. Rodila

sta se jima sinova Bojan in Milan. Rad je skrbel za kulturni dvig ljudi, s katerimi je živel, ker ga je od mladosti spremljala igralska žilica in je v Sloveniji tudi delal v gledališču kot igralec. Že mrtvega so našli v soboto, 14. junija 2003, na farmi Mia Mia pri Bendigu, kjer je najraje živel in delal. Pred pogrebno mašo smo 20. junija molili rožni venec. Po pogrebni sveti maši pri sv. Cirilu in Metodu v Kew smo ga spremili na pokopališče v Keilorju. V Nemčiji zapušča sestro Silvo, v Melbournu pa ženo Angelo, sinova Bojana in Milana s sinom Jacome.

BENC EVGEN je bil rojen 12. 09. 1929 v Šembijah pri Ilirske Bistrici. Poročil se je leta 1954 z Magdo Marlečkar. V zakonu sta imela tri otroke: sinova Evgena in Johna ter hčerko Noris, ki je umrla letos 21. marca (glej Misli, maj 2003, stran 12). V Avstralijo je prišel januarja leta 1960. Evgen je umrl po dolgi in težki bolezni 22. 06. 2003 v Latrobe Regionalni bolnišnici. Pogreb je bil 26. junija v Traralgonu. Zelo veliko ljudi se ga je udeležilo, kar je pokazalo, kako zelo je bil priljubljen med ljudmi. V Traralgonu zapušča poleg družine še sestro Milko, brata Ivana v Adelaidi, dva brata in eno sestro v Sloveniji.

ŽELE JANEZ, rojen 01. 07. 1928 v vasi Parije pri Zagorju, se je 14. novembra 1954 poročil z Albinou iz Smrja pri Ilirske Bistrici. Zakonca sta prišla v Avstralijo 6. 1. 1955. Rodila sta se jima hčerka Vlasta in sin John, ki sta živela vedno s starši in tudi sedaj z mamo na 32 Lawlez Street v Reservoirju v Viktoriji v župniji St. Joseph. Vsa družina sodeluje v župniji, ki jo je dolgo časa vodil kitajski duhovnik in je ljudem postregel v italijanskem in angleškem jeziku in je zaradi odsotnega župnika vodil molitve za pokojnega na predvečer pogreba. Kako je povezal večjezično župnijo, se je videlo že pri rožnem vencu (v treh jezikih: slovensko, angleško in italijansko; prav teh je skoraj največ v tem kraju), kjer je bilo z Želetovo družino izredno veliko ljudi. Isti je vodil pogrebno sveto mašo in je pokojnega spremjal na Božjo njivo, na pokopališče v Keilor.

URBANC MARIJA – MIRA, roj. Kuntar v župniji Sveti Križ, Podbočje, dne 28.12.1923, je prišla v Avstralijo z ladjo Marconi leta 1964. V cerkvi sv. Cirila in Metoda se je poročila s Francem Urbancem, ki je umrl v novembru 2000. Mira je delala največ v bolnišnici. Umrla je za posledicami srčne kapi. Mrtvo so našli v njenem domu na 9

Chedgey Drive v St. Albansu, je sporočila Katarina Lajtman, ki je bila poleg Uršičevih Franca in Marije z njo najbolj povezana. Pokojna Mira v Avstraliji nima sorodnikov. Doma je imela pet bratov, ki so že umrli in sestro Faniko s hčerko Ivico, ki je prišla na pogreb svoje tete. Pogrebno sveto mašo je vodil br. Filip, krajevni župnik Peter, somaševalec, pa je vodil pogreb na keitorsko pokopališče.

BENKO FRANC je umrl v torek, 15. julija 2003, v sosednjem domu upokojencev, nasproti naše cerkve v Kew. Rojen je bil 29. 10. 1915 na Bledu. Leta 1945 se je poročil z Ivo Rigler z Dan pri Ložu. V zakonu se jima je rodila hčerka Marija Nina poročena Lassen, ki sedaj živi s svojo družino na Danskem. France je študiral umetnost v Ljubljani in se izpopolnjeval v Italiji. Zaposlil se je v etnografskem muzeju v Ljubljani kot restavrator in konzervator. Pred njim je to službo opravljal slikar Maksim Gaspari. V Trnovem je prevzel Plečnikovo delavnico, kjer je imel svoj atelje. Leta 1953 je odšel na študij v Raiks muzej v Amsterdam in je ostal tam do leta 1957, do odhoda v Avstralijo. V Avstralijo je prišel z družino leta 1957 na holandski ladji Watterman, ki je bila tedaj na zadnji vožnji. V Melbournu so se srečali s patrom Bazilijem, ki mu je priskrbel delo za stolnico St. Patrick's in privatne zbiratelje umetnosti. Julija leta 1961 je poslikal steno z velikim zemljevidom Slovenije (tu je danes pisarna), leta 1968 je mojster Benko naredil mozaik svetih bratov Cirila in Metoda za našo slovensko cerkev v Kew. Ob tej priliki se moramo posebej zahvaliti Bogu za darove, ki mu jih je zaupal. Molitve zanj so bile 21. julija zvečer v naši cerkvi, pogrebno sveto mašo je opravil slovaški duhovnik g. Peter Vojtko. Po maši so ga odpeljali v krematorij Springvale za kremacijo. Njegov pepel sta njegova žena Iva in hčerka Nina izročili morskim valovom na Flinders Open Beach v nedeljo, 27. julija 2003, ob 10. uri, ko se je pričela sveta maša v Kew.

Vsem, ki žalujete za svojimi dragimi, iskreno sožalje in zagotovilo molitvene pomoči!

p. Filip

MIKLAVŽ RIVEN, doma iz bližine Logatca, rojen 03.12.1940, je umrl v Coober Pedyju 27. avgusta 2002. Tam je živel v pokolu že 17 let. V mladosti je bil ranjen v alžirski vojski leta 1957. V Avstralijo je prišel leta 1960 iz Italije iz kampa Latina. Po poklicu je bil ključavnica. Pokopan je bil 04.10.2002 na

pokopališču v Coober Pedyju. Molitve je opravil tedanji župnik Fr. John Folkman. O njegovi smrti nam je sporočil Milan Lazar, ki že tudi dolga leta tam koplje opale. Datum njegovega rojstva in smrti ter pogreba pa mi je povedal sedanji tamkajšnji župnik Fr. Christopher O'Neil.

JANEZ KOLAR je bil rojen 15. 05. 1944 v Polzeli in je umrl 13. 05. 2003 na svojem domu 8 Leonis Court, Corio (Geelong). Bolehal je za astmo. Molitve zanj smo imeli v cerkvi Sveti držine v Bell Parku v nedeljo, 18. maja 2003, naslednji dan pa pogrebno mašo v isti cerkvi in pogreb na Highton pokopališču v Geelongu. Zapušča ženo Elizabeth, hčerko Vicki Elizabeth Nočevski z možem Jimmymjem in sinom Ericom, sina Stevena, brata Karla v Geelongu ter sestro in sorodnike v Sloveniji.

ZORKA PETREVČIČ je umrla 20. junija 2003 v Geelongu. Predsednica Slovenskega društva Ivan Cankar iz Geelonga gospa Lojzka Kuhar piše: Pogrebna maša je bila 27. junija, nato je bila pokojna upepeljena. Zorka je bila rojena v vasi Podsabotin v Goriških Brdih. V Avstralijo je prišla okrog leta 1960 in se poročila z Vencom. Rodila se jima je hčerka Doris, ki živi v Melbournu. Že od samega začetka je bila delavna pri Slovenskem društvu Ivan Cankar v Geelongu. Bila je častna članica našega društva in je vedno rada pomagala v kuhinji. Veliko se je žrtvovala tudi za svoje prijatelje, saj ni nikoli odrekla nobenemu pomoći ali vsaj tople besede. Vsi je neizmerno pogrešamo. Zorka ima še tukaj moža Venca, hčerko Doris, zeta Alana in ljubljeno vnučkinjo Astrid. V Sloveniji ima še mamo ter brata in sestro.

Vsej družini izrekamo globoko sožalje, Zorki pa želimo mirno počivati pri Bogu. **Lojzka Kuhar**

FRANC JAGER je po dolgi bolezni 4. julija 2003 sklenil svoje zemeljsko življenje v bolnišnici v Ballaratu. Rojen je bil 04. 07. 1921 v Trbovljah, kjer je bil pozneje tudi zaposlen v rudniku. Pred 47 leti se je poročil z Marijo Žibert. Rodil se jima je sin Franc in po nekaj letih sta preko Avstrije prispela v Avstralijo leta 1955. Živila sta 20 let v Sunshine, nato sta se preselila v Clunec, kjer sta si zgradila lep dom. Poleg žene Marije zapušča sina Franca, ki je poročen z Ireno in tri vnuke. Hvala vsem, ki ste stali ob strani v teh težkih trenutkih in ga spremljali na zadnji poti.

Žalujoča žena Marija

ANGELA UMEK je umrla na svojem domu v Hobartu na Tasmaniji 22. julija 2003. Rojena je bila 17.05.1932 v Knežaku staršema Justini in Mihu Novak. Oba sta že pokojna. Angela je zbežala preko meje z Ivanom Umekom 12. aprila 1956. Prišla sta v kamp Udine, Videm v Italiji. Poročila sta se 10. junija 1956. Od tam sta se odpravila v Avstralijo, na otok Tasmanijo. Ivan se je zaposlil v opekarni, Angela pa v tovarni čokolade. Rodila sta se jima sinova Tony in Miha. Angela je potem dobila službo kuharice v Claremont Hotelu, kjer je delala trideset let do svojega 65. leta. Ivan je umrl 13.08.1981. Angela je zbolela za rakom v kosteh. Našla si je dobrega človeka Jožka Zorča, ki je v njeni bolezni zelo lepo skrbel zanko in nam tudi posredoval te podatke, ki jih je pokojna pred smrtno sama napisala. Kljub težki bolezni in mnogim bolečinam je bila polna veselja in realizma. Ob mojem lanskem obisku v Hobartu je bila kljub bolečinam vesela in zgovorna. Ona je tista, ki je imela na mizi pripravljena dva kupa slik istih ljudi: mladost pred štiridesetimi leti na plesičih in porokah; starost pred letom dni v Melbournu na pogrebu Knežakov. Angela zapušča sinova z družinama, štiri vnuke in brata v domovini. Pokopana je bila 25. julija na pokopališču v Hobartu.

JOŽEF (PEPI) UJČIČ je bil rojen 20. 09. 1927 v Poljanah pri Kozini. Umrl je 29. 07. 2003 v Sunshine Hospital. Pokopan je bil 1. avgusta na Keilor pokopališču. Zapušča ženo Silvo, hčerki Lauro in Irene ter sina Leota.

SLAVKO ŠTRUKELJ je bil rojen 01. 06. 1931 v Štrukljevi vasi pri Cerknici v veliki družini devetih otrok (5 fantov, 4 dekleta). Umrl je 5. avgusta. Ob 12. uri bi moral biti v bolnišnici in ker ga ni bilo, so poklicali njegovega prijatelja Franca Novaka. Ta ga je našel mrtvega v njegovem stanovanju na 22/6 River Street, Richmond. Njegovi sestri Zofka Šteh, ki živi v Združenih državah Amerike, dvesto milij iz New Yorka, in sestra Pavla iz Slovenije, sta organizirali pogreb. Molitve zanj smo imeli v naši cerkvi v Kew 12. avgusta, naslednji dan pa pogrebno mašo. Nato so ga odpeljali v Springvale Crematorium za kremacijo. Pepel bodo poslali domov, kjer ga bodo pokopali v družinski grob.

ALOJZIJA LUDVIK roj. Tomšič je bila rojena 21. 06. 1912 v Koritnicah pri Knežaku. Njen oče Franc Tomšič je bil župan v Koritnicah. Umrla je 12. 08. 2003 v bolnišnici v Box Hillu. Poročila se je že pri

sedemnajstih letih z bližnjim sosedom Janezom Ludvikom. Nemci so ji leta 1944 ustrelili moža. V Avstralijo je prišla leta 1958: že leta 1954 je sem prišel njen sin Tone, štiri mesece pozneje hčerka Ivanka in za njima še mama. Dočakala je lepo starost 91 let. Z izredno ljubezni in požrtvovalnostjo je zanjo skrbela njeni hčerki Ivanka Spevan v Doncastru (glej Misli, maj 2003, stran 23). Do svoje smrti ji je prav tako prizadenvno pomagal njen sin Tone Ludvik, ki je umrl 3. septembra 2002 (Misli, december 2002, stran 21). Molitve zanjo smo imeli v naši cerkvi 14. avgusta zvečer. Po praznični maši Marijinega vnebovzetja, 15. 08. 2003, smo jo pospremili na pokopališče Springvale. **Naj počivajo v miru!**

HVALA patru Filipu za vso skrb, pozornost in opravljeno delo v času moje in Marijine odsotnosti. Prva pot v Melbournu je v petek zvečer, 1. avgusta 2003, vodila patra Cirila in misjonarko Marijo v bolnišnico St. Vincent's Hospital. Patra Valerijana sva našla na hodniku, ko se je sprehajal in tako izpolnjeval željo zdravstvenega osebja in nas vseh po čimprejšnjem okrevanju. Dobro je bil razpoložen, priljubljen na oddelku med osebjem, bolniki in obiskovalci. V nedeljo, 3. avgusta, je že dobil nekaj urni dopust in je somaševal v Kew pri deseti sveti maši. V ponedeljek, 4. avgusta, je pater zapustil bolnišnico in ostal na okrevanju v Baragovem domu. Sydneyčanom smo obljudili, da ga bodo dobili takoj, ko bo mogoče, v najboljšem razpoloženju. In tako je pater Valerijan, kot je bilo v načrtu, odpotoval v Sydney 11. avgusta sredi dneva. Tja sem ga spremiljal in se zvečer vrnil v Melbourne. Zlatomašniku patru Valerijanu, ki bo letos v oktobru praznoval že tudi 40 let svojega delovanja med Slovenci v Avstraliji, želimo dobrega zdravja in se mu zahvalujemo za vso njegovo očetovsko skrb. Naj ga Bog spremila in mu daje moč pri vseh njegovih naporih.

Patru Filipu, patru Valerijanu, patru Janezu, slovaškemu duhovniku gospodu Petru Vojtku iz Kew, pastoralnemu svetu, društvu svete Eme, kulturnemu odboru, Slomškovi šoli, domu matere Romane, molitveni skupini, knjižnici in tečaju, pevcem, pevovodkinji in organistom, sodelavcem pri bogoslužju ter ekipam, ki skrbite za urejenost hiše Božje in okolice Baragovega doma ter mnogim dobrim dušam se zahvaljujem za vso skrb in delo, še posebej pa v tem času od konca maja

do konca julija. Hvala vsem, ki ste na različne načine oživljali ta naš skupni dom in zanj zvesto skrbite. Vsem res iskren Bog Ionaj! Hvala za popravilo pralnice Viktorju Ferfolji in Bernardu Brenčiču, za nove žlebove ob verandi Tonetu Bogoviču in Štefanu Ceku. Kako prijazno je bilo vstopiti v kuhinjo Baragovega doma: V kuhinji nov hladilnik, miza pogrnjena, na njej šopek in še dva rdeča nageljna, dva kozarca in steklenica vina. Hvala predsednici in članicam društva svete Eme, pastoralnemu svetu, predsedniku in vsem sodelavcem. Prvo soboto v avgustu spet delovna akcija, ko je zbral okrog sebe može Tone Mikuš... **Na praznik Marije Angelske, na porciunkulo, 2. avgusta 2003, je minilo šest let, kar smo pokopali patra Bazilija.** Spomnili ste se ga že ob obletnici smrti pa tudi pri obeh svetih mašah 3. avgusta smo molili zanj in ob 10. uri darovali zanj sveto mašo. Naj počiva v Božjem miru, nam pa vsem še izprosi dovolj moči, da bo njegovo začeto in vpeljano delo še živilo.

Svete maše so v Kew od ponedeljka do četrtega ob 7. uri zjutraj, ob petkih ob 7.30 zvečer, ob sobotah ob 8. uri zjutraj. Drugo nedeljo v mesecu je v Kew sveta maša ob 9. uri, ob 11.30 je v Geelongu ter ob 5. uri popoldne v St. Albansu. Ob torkih je ob 10. uri srečanje molitvene skupine. Če je mogoče, je tedaj tudi sveta maša.

Darovi v kuvertah ob žegnanju: od 1200 odposlnih pisem je bilo do 18. avgusta vrnjenih 155 kuvertic s skupno vsoto \$3.665. Hvala! V avgustu moramo plačati zavarovanje Public Liability - General in Personal Accident - Voluntary Workers \$4.162,61.

V avgustu in septembru bomo imeli pri deseti maši ljudsko petje. Zbor bo imel zopet redne vaje v oktobru (v sredo, 1. oktobra, ob 8. uri zvečer). Bo pa zbor vadil po deseti nedeljski maši.

TELEFON je tudi naše sredstvo sporočanja in dogovarjanja. V Kew imamo dve telefonski liniji, mobilni telefon in telefaks. Vse številke so objavljene na začetku tega sestavka ob sliki cerkve ali kot rečemo ob glavi. **Prosim Vas, da uporabite telefonsko številko (03) 9853 7787.** Na to številko me lahko najlaže dobite, saj tudi če nisem doma, lahko to številko pred odhodom usmerim na moj mobilni telefon (diverted call). Tako ta številka takorekoč potuje z menoj in Vam lahko odgovorim, seveda, če nisem ravno takrat v cerkvi, bolnišnici,

domu za ostarele, na kakšnem sestanku ali za volanom. Če ne morem odgovoriti, pustite kratko sporočilo z Vašim imenom in priimkom ter Vašo telefonsko številko, da Vas lahko poklicem nazaj. **V GOSTEH** in na kosilu smo imeli v soboto, 9. avgusta, provinciala avstralske frančiškanske province patra Stephena Blissja in gvardijana frančiškanskega samostana St. Paschal Friary v Box Hillu patra Mauricea Westa. Oba sta izrazila veliko veselje ob uspešnem okrevanju patra Valerijana in naročila pozdrave za vso našo skupnost.

11. avgusta je bil praznik svete Klare. Skupaj s sv. Frančiškom Asiškim sta ustanovila red klaris. Letos mineva 750 let od njene smrti.

V petek, 15. avgusta, je bil slovesni in zapovedani praznik Marijinega vnebovzetja – VELIKI ŠMAREN. Sveti maše z litanijami Materi Božji v čast in obnovitvijo posvetitve slovenskega naroda Materi Božji so bile v Kew ob 8. in 10. uri dopoldne ter ob 7.30 zvečer. V Avstraliji sta zapovedana le dva praznika: veliki šmaren in božič.

OČETOVSKI DAN bomo praznovali prvo nedeljo v septembru, 7. septembra, po deseti sveti maši. Bog živi vse očete in stare očete, nonote, ki skupaj s svojimi ženami, otroci in vnuki držite svet pokonci. **29. slovenski koncert bo letos v Sydneyu v soboto, 4. oktobra.** Vabimo mlade talente, da se prijavijo. Prijavnice dobite na mizicah ob izhodih iz cerkve. Lidija Bratina sprejema naročila za potovanje v Sydney z avtobusom, ki bo odpeljal iz Kew v četrtek, 2. oktobra, ob 7. uri zjutraj. Prihod nazaj bo v nedeljo v poznih urah. Cena vožnje stane \$120. Nastopajoči imajo vožnjo zastonj, oziroma jo bomo plačali z denarjem, ki ga bomo zbrali z njihovimi nastopi v času priprav.

ANNUAL MASS for Migrants & Refugees bo v St. Patrick's katedrali v nedeljo, 12. oktobra ob 3. uri popolne. Ob 2.30 pa bo na prostoru pred stolnico procesija z molitvijo rožnega venca.

PRAZNOVANJE 35. obletnice blagoslovitve naše cerkve svetih bratov Cirila in Metoda bomo praznovali v nedeljo, 19. oktobra 2003. Cerkev je 20. oktobra 1968 blagoslovil koperski škof dr. Janez Jenko. Več o prenovi cerkve, praznovanju in novostih v domu matere Romane boste brali prihodnji mesec, po seji pastoralnega sveta, ki bo 25. avgusta.

P O R O Č I L I S O S E :

DAVID JOHN PFISTER, sin Johanna Pfister in Darie Grum in JESSICA BALBO sta se poročila v cerkvi Saint Mary Star of the Sea, West Melbourne, 8. marca 2003. Priči sta bila Hamza Salih in Suzi Stagno, duhovnik J. F. Martins.

OGRIZEK J. DUŠAN, sin Stanislava Ogrizka in Paole Gorjanc in ROSETTA N. MATASSA sta se poročila med sveto mašo v Kew, 3. maja 2003. Priči sta bila Andrew Wesley in Jenny Parker, duhovnik p. Cyril A. Božič.

SEBASTIAN R. HABJAN, sin Alojza Slavka Habjana in Irene Lilijane Šabec in JENNIFER K. FITZ sta se poročila v cerkvi sv. Ignacija, Richmond, 17. 04. 2003. Priči sta bila Paul J. Arthurson in Shannagh E. Reidy, duhovnik Fr. Noel Kierce O.Carm.

Veronika Ferfolja, hčerka Viktorja Ferfolja in Angele Čampelj in Richard W. Brown sta se poročila v slovenski cerkvi v Kew, 19. julija 2003, v navzočnosti prič Silvije Ferfolja in Andrew McLaren Brown. Pater Janez Tretjak iz Adelaide je vodil slovesnost.

DAVID J. JAKŠA, sin Alojza Jakša in Jožefe Matičič in YVETTE R. CALLAGHAN sta se poročila med sveto mašo v naši cerkvi v Kew 2. avgusta 2003. Priči sta bila Joe Bojan Jakša in Simone Maree Hewitt, duhovnik p. Cyril A. Božič. Čestitke mladoporočencem in veliko spoštovanja, razumevanja in ljubezni!

K R Š Ć E N I S O B I L I :

Axel Joseph REGAN, rojen 11.11.2000 v Subiaco WA. Mati Stephanie Brigitte Brand, oče Aaron Regan rojen na Jesenicah. Botra sta Warren Jones in Cheryl Litherland. IN iz iste družine: Sebastian Gabriel REGAN, rojen 04.05.2002 v Worcestershire Royal Hospital, Anglija. Botra sta Ian in Shona Hirst, zastopala sta ju Rudy Horvat in Sylvia Banovac. Cerkev Holy Family, Bell Park VIC (Geelong), med nedeljsko sveto mašo, 10.08.2003.

Abbey BRNE, rojena 10.01.2003 v Melbournu. Mati Sandra Richards, oče David Brne. Botra sta Michelle in Adrian King. Sv. Ciril in Metod, Kew VIC, 17.08.2003.

Čestitke mladima družinama, novokrščencem in botrom.

p. Ciril

Potovanje po Sloveniji

Letos sem imela srečo, da sem dovolj zaslužila za potovanje v Evropo. Srečala sem se s prijatelji, ki sem jih spoznala, ko sem živila in delala v Londonu in na Irskem. Potem sem šla še malo v Rusijo, Madžarsko, Poljsko, Češko in Estonijo. Seveda sem šla tudi za par dni v Slovenijo. Tako po prihodu na mejo v Slovenijo, mi je šlo malo narobe. Carinik, ki je pregledoval potne liste, se je glasno zasmajal in vrgel moj potni list po mizi. Imela sem namen potovati po Evropi s slovenskim potnim listom, da mi ne bi bilo treba iskatki vize. Moj potni list pa ni več veljal (bil je skoraj nov potni list, ampak lansko leto so jih menjali). Morala sem čakati 7 dni, da sem dobila novega. Noge so se mi začele tresti. Imela sem že pot in stanovanje plačano v Pragi. Edini izhod je bil, da gremo direktno v Novo mesto, kjer je moja občina za urejanje mojih dokumentov. Moj stric Lojze iz Ljubljane me je peljal. Imela sem priliko videti maturante, ko so plesali na prostem za Guinessovo knjigo - to je bilo po vsej Sloveniji.

Tisti večer sem spoznala Natašo. Moja tetja jo je srečala na festivalu praznovanja 1. maja. Nataša je bila zadnje poletje v Avstraliji. Po krajšem pogovoru smo ugotovili, da obe poznamo gospo Viki Mrak, Sandi Ceferin in Marijo Anžič. Slišala je tudi za Lidijo Lapuh. Dogovorjene smo bile z Marijo, da se dobimo na sladoledu. Poklicale smo še Lidijo Lapuh. Lidija je bila še v službi. Dogovorile smo se, da gremo skupaj na Brezje - bil je 23. maj, vigilija praznika Marije Pomagaj. Cerkev je bila prepolna. Marija je poskrbela, da smo sedele na stopnicah, imele smo lep pogled. Škof Uran je vodil sveto mašo. Pri oltarju sem videla našega patra Cirila in on mene. Maša z molitvami je trajala več ur. Spoznala sem starše Marije Anžič in od daleč sem videla brata Leona, rodnega brata patra Filipa. Po procesiji sem videla

Barbara Smrdel na obisku v Novi Štifti pri patru Niku.

Toneta Gorjupa in ženo. Potem sem zagledala znan obraz, ampak nisem bila sigurna in sem šla vprašat: "Ali ste Vi sestra Maksimilijana?" Odgovorila je: "O, joj, ali si ti Smrdelova Barbara?". Kako presenečena sem bila, da me je spoznala po tolikih letih. Pater Ciril se je po maši zadržal s pevci. Ponosno me je predstavil - jaz pa sem bila tudi ponosna. Pater Ciril nas je povabil na večerjo. Spet je bilo presenečenje. Ko so se vrata jedilnice odprla, so bili vsi duhovniki okrog mize - mi pa povabljeni, da jemo z njimi. Ko sem dala škofu Alojzu Uranu

roko, mi je rekel: "Jaz pa tebe poznam. Ti si prišla na letališče v narodni noši, ko sem jaz prišel v Melbourne leta 1993." Pater Ciril me je potem blagoslovil za srečno pot. Ko smo se z Natašo odpravljali do avta, sva srečali še patra Nikota. Vsi, ki sem jih srečala, lepo pozdravljajo vse Slovence v Avstraliji. Poslovile smo se od Brezij. Z Natašo sva krenili proti Ljubljani.

Doživela sem polno radosti, sreče in blagoslova v tem večeru.

Barbara Smrdel

Po sveti maši na Brezjah, v petek zvečer, 23. maja 2003, zbrani pred Marijo Pomagaj na samostanskem dvorišču. Z leve na desno: Marija Anžič s starši, p. Ciril, Nataša, še Nataša in Tone Gorjup.

V Berlinu – srečanje duhovniškega letnika

Letos junija smo imeli duhovniki, ki smo bili posvečeni v Sloveniji leta 1980, srečanje v glavnem mestu Nemčije. Da je za srečanje izbran ravno Berlin, je pač razlog v tem, da tam deluje kot župnik na slovenski in nemški fari Dori Pečovnik, naša generacija. Seveda smo počakali, da je prišel na obisk tudi p. Ciril, zopet naša generacija in tako se je zgodilo. Navadni smrtniki potujejo z letalom, nam pa je bila ta možnost še predraga, zato smo vzeli vlak. V trinajstih urah pribrzi vlak iz Ljubljane preko Munchna v nemški Berlin in to hitri vlak ICE, ki je ponos nemških železnic.

»Naša generacija« je želeta najti ob letniškem srečanju tudi priliko za bratski pogovor, kar je na vlaku več kot odlično. Kar 42 nas je v Gospodovem letu 1980 pristopilo k posvečenju in na srečanju v Berlinu se nas je zbral kar 20. So razlogi, da nekaterim leta in bolezen ne dajo več moči za potovanje, drugim zopet obveznosti, vendar: Hvala Bogu!, odziv je bil lep. Seveda je ob letošnjem srečanju prišlo do izraza praznovanje »Abrahama«, ki je v letošnjem letu posebej znamenit pri nas franciškanih: p. Bernard, p. Peter, p. Franci, p. Niko in p. Ciril. Takoj naj povem, da je p. Bernard po

posvečenju eno leto mlajši zaradi študija v Avstraliji, kot »abrahamovec« pa spada v »generacijo«.

Praznovanja posameznih »Abrahamov« se vlečejo skozi vse leto. Gotovo bo pa največje slavje za »najmlajšega izmed junakov«, to je p. Cirila. Kako imenitno bi bilo slavje, ki se je začelo v Berlinu, da bi se sklenilo nekje na šumeči obali pod Južnim križem ali pa na pikniku v kakšnem senčnatem gozdičku. Seveda, do decembra je še nekaj časa za pripravo takšnega praznovanja.

p. Peter Lavrih

Spoštovani!

Prilagam za naročnino za Misli. Čestitam Vam za Vaše neumorno delo pri sestavi in odlični vsebini člankov za nas v drugi domovini. Oprostite moji zakasneli naročnini zaradi mojega zdravstvenega razloga.

Vas pozdravlja Vaš zvesti bralec I. J. Klopčič OAM, Newcastle NSW.

Hvala Vam, spoštovani gospod Klopčič OAM in vsem, ki z naročnino in darovi v Bernardov tiskovni sklad omogočate redno izhajanje Misli. Na uredništvu se po svoje trudimo, da bi bile Misli sveže, aktualne, zaznamovane z utripom Slovenije in Avstralije. Da bi življenje zapisovalo in oblikovalo, vsaj v neki skromni meri. Prisrčne pozdrave, Vam, gospod Klopčič OAM, kakor vsem bralcem in dopisnikom Misli.

Pater Ciril, glavni urednik in Marija Anžič, urednica in namestnica glavnega urednika

Dragi slovenski duhovnik,

rad berem Misli, ki jih je naročil moj oče Nikolaj Prezelj. Oглаšam se na prošnjo patra Huga Delčnjaka, ki pravi: »Če pade kakšna drobtinica z mize, se priporočam zanj«. Prilagam skromen dar \$20 za patra Hugo. Jaz sem bil rojen leta 1954 v Sloveniji. Redno

zahajam ob nedeljah v avstralsko cerkev St. John the Baptist v Clifton Hillu v Melbournu. Žal mi je, da ne morem dati več, sem na invalidski pokojnini. Obljubim, da bom molil sveti rožni venec vsak dan pol ure za slovensko katoliško skupnost v Avstraliji in bral iz molitvenika Kristjan moli prav tako pol ure vsak dan. Povezan z vami Nicholas J. Sorenson.

Dragi Nicholas, hvala za Vaš velik dar. Velik zato, ker je podarjen iz velikega srca. Takšni darovi ustvarjajo čudeže v misijonskih deželah. Hvala tudi vsem dobrotnikom misijonov.

ZAHVALA

Ob nenadni boleči izgubi ljubljene botrce in prijateljice **MIRE URBANC** se iskreno zahvaljujemo patru Filiju za sveto mašo in tople iskrene besede. Hvala vsem, ki ste prišli k sveti maši, jo pospremili k zadnjemu počitku, za izrečeno sožalje, tolažbo, vence, cvetje. Hvala Angelci Povh za pecivo in slovenskemu klubu St. Albans za lepo in dobro postrežbo. Ljuba Mira naj počiva v miru Božjem poleg svojega moža Frenka in naj jima bo lahka avstralska zemlja. **Nečakinja Ivka Krevh z družino, prijateljica Marija Uršič z družino.**

KRIŽEM AVSTRALSKIE SLOVENIJE

IZ DEŽELE TROPIC OF CAPRICORN

Slovenci smo raztreseni širom Avstralije. Povsod se najde kakšen rojak, ki si je v tej deželi na svoj način uveljavil v svojem okolju.

Prijetno sem bil presenečen, ko sem iz Duaringe prejel obširno brošuro za naš arhiv, ki je bila izdana ob priliki praznovanja 125-letnice ustanovitve prve državne šole v tem centralnem delu Queenslandja.

Duaringa je poznana po obširnih farmah z več desettisoči hektarov zemlje in živinoreje, predvsem goveda. Mesto je v znamenitem področju Tropic of Capricorn, ki obsega Rockhampton, Yeppoon, Emerald, Great Keppel Is., Carnarvon Gorge in velike premogove rudnike, kakor tudi rudnike dragih kamnov Sapphire.

V tej knjigi sta kar dve strani posvečeni našemu rojaku **Ivanu Pišotku**, ki govorijo o Ivanu in njegovem delu in življenu ter o njegovem prihodu iz Slovenije v njihovo tropično okolje.

Ob prebiranju tega članka je lahko opaziti, da se je Ivan zelo dobro uveljavil v tamkajšnji skupnosti; da je spoštovan med domačini in da ga imajo radi, da so ga sprejeli za svojega.

Tudi v lanski turistični brošuri Duaringe Shire, kjer so podane vse znamenitosti in pomembnosti njihove občine, je Ivan na sredi slike slavne olimpijske štafete, ki je pred leti šla skozi njihovo deželo.

Otroti Duaringe State School so mu iz hvaležnosti, ko jim je prebarval njihovo šolo, naredili lep reklamni plakat pod imenom IVAN THE PAINTER, ki poudarja vse kvalitetne usluge Ivanove firme. Ivan mi je pojasnil, da v resnici ne potrebuje nobene dodatne reklame za svoje delo, ker ima tega preveč. Zato tudi bolj poredko pride med slovensko družbo v Brisbane, katero še vedno pogreša, ker mu delo ne dopušča. Preko Misli je

Ivan še najbolj povezan s številnimi pozanimi rojaki širom Avstralije.

Ob prebiranju Ivanovega članka se mi je vsililo prepričanje, da je podobnih zgodb uspešnih rojakov še veliko več, za katere na žalost slovenska skupnost ne ve. Lepo bi bilo, da bi tisti, ki imajo za sabo svojevrstne uspehe, javne nagrade, diplome in javna priznanja ter dosežke in izrezke iz tukajšnjih časopisov o tem seznanili slovensko javnost in darovali izrezke ali vsaj kopije omenjenih dosežkov našim arhivom. Le tako bomo Slovenci pustili za sabo odtise naše prisotnosti na tem kontinentu.

OBISK Z DOLENJSKE

Prijetno smo bili presenečeni v četrtek, 7. avgusta, ko je med nas prišel avtobus izletnikov iz Slovenije ali bolje rečeno: obisk mešanega pevskega zборa KRKA. Izletno turo potovanja izletnikov po Avstraliji je vodil Janko Štebej in pri nas v Queenslandu so pevci zaključili svoje potovanje.

O tem veseljem srečanju Vam moram poročati, ker je bil ta obisk za nas tukaj v Brisbanu res nekaj izredno lepega in veselega, nekaj kar sploh nismo pričakovali. S svojim lepo ubranim petjem so se predstavili kot profesionalni pevci, zasluzni mednarodnega prizorišča. Posebno energična zborovodkinja Sonja Čibej nam je z njenim profesionalnim nastopom dokazala ljubezen do svojega umetniškega dela.

Višek gostovanja pa je bil po predstavi, ko so pevci prišli z odra med nas in skupaj z nami zapeli venček slovenskih narodnih pesmi. To je bil za marsikoga ganljiv in nepozaben dogodek.

Zato je bila zgoščenka, ki jo je Mešani pevski zbor KRKA izdal pred prihodom v Avstralijo, za nas

vse še toliko bolj dragocen spomin na lepo in veselo srečanje gostov iz domovine.

V tem kratkem času srečanja z gosti smo si imeli toliko za povedati in izročiti pozdrave našim sorodnikom v domovini. Upamo in želimo, da bi se takšni obiski še večkrat ponovili.

Tekom let delovanja društva Planinke smo že navajeni sprejemati različne ansamble, pevske zbole in obiske iz domovine. Od vsakega imamo posebne in različne spomine. Prepričan sem, da nihče, ki se je udeležil tega srečanja, ne bo pozabil vesele razpoloženosti, ki so nam jo ustvarili gosti z Dolenjske.

Poročam Vam še o smrti **IVICE MITIČ**, rojene Tabor. Ivica je bila rojena 28. aprila 1940 v vasi Šmarčna (ob Savi) v bližini Zidanega Mostu. Umrla je za rakom 4. julija 2003 v Brisbanu. Pogrebna maša, katero je opravil njen farni župnik Fr. Adrian Farrelly, je bila ob zelo številni udeležbi rojakov in priateljev v cerkvi sv. Agate v Clayfieldu. Tam so Ivici v spomin izdelali tudi lep mašni program s celotnim besedilom štirih slovenskih pesmi.

Ivica je bila zelo spoštovana med rojaki in tudi med avstralskimi priatelji tukaj. Bila je dolgoletna sodelavka v odboru društva Planinke. Ivica je tudi veliko pripomogla k spoznavanju Slovenije v tem delu sveta. Iz dopisa v MISLIH, oktober 1967, se lahko vidi, da je že takrat (leta 1967) z njenim prihodom v Avstralijo in poroko v Migrant Centru, katero je financirala tukajšna vlada, prišla v širšo javnost preko televizije. Ivica je s svojo pridnostjo in poštenjem ter z mirnim značajem pridobila veliko priateljev. Nikoli ni nikogar kritizirala, rajši je mirila ali potrpela. Imela je težko življenje. Že kot majhen otrok je izgubila starše, ker so Nemci takrat izselili celo vas. Skrb za njo sta takrat prevzeli dve teti, ki sta jo imeli zelo radi in sta bili zelo dobri do Ivice. Zato se je Ivica tudi zelo navezala na nje in ji je bilo zelo težko preživeti izgubo dobrih tet, ko so se po več letih izgnanstva vrnili starši. Dobro se spominjam obiska obeh tet (sedaj že pokojnih) leta 1979 v Ljubljani, katerih imena sem na žalost pozabil. Zelo sta bili takrat veseli novic o Ivici in njeni družini tukaj. Kjerkoli je Ivica delala, so jo imeli vsepovsod zelo radi. Ko sem se nedavno pogovarjal z lastnikom tiskarne, kjer je bila zaposlena, Ivice ni mogel dovolj prehvaliti. Zaupal ji je skrb za vse delo v tiskarni. Delala je vse, dokler

ni bilo treba iti na operacijo, katera pa je bila na žalost prepozna. Ivici je bilo sprva težko sprejeti težki križ te zahrbtne bolezni, kar pa nama je ob obisku kasneje potrdila, da vdano sprejme Božjo voljo. Ivica zapušča sina Aleksa in hčerko Sonjo in dve vnučke Kiralee in Saro.

Naj ji dobri Bog obilno poplača za vse njeno delo za slovensko skupnost tukaj. Ivico bomo ohranili v lepem spominu in v molitvi.

Preko Jožeta Gjereka sem prejel Za Matico mrtvih podatke o nedavno pokojnem **ALOJZU ZORKO**, kateri je bil rojen 20. maja 1928 v Tibolci pri Ptaju. Poročil se je s Štefko leta 1958 v Piranu. V Avstralijo je prišel leta 1960 in nato se je zaradi astme z družino leta 1967 preselil iz Melbourna v Queensland. Dokler mu je zdravje dopuščalo je delal kot varilec. Umrl je za rakom v bolnišnici na Gold Coastu 26.7.2003 ob navzočnosti svoje družine. Sožalje vdovi Štefki in njegovim otrokom Slavkotu, Dušanu, Zlati in Vesni. Pokopan je v Nerangu. Naj počiva v miru!

Mirko Cuderman, Mt. Mee, QLD
mirani@iprimus.com.au

Dragi Mirko, hvala za redno in zanimivo poročanje!

Spoštovani na uredništvu!

Pošiljam Vam članek, da ga objavite v celoti, da bodo videli, da le nismo tako slabi in zaostali v Brisbanu. Nas je res malo in še ti umirajo. Dne 7. julija letos smo pokopali **IVICO MITIČ**. Zahrbtna bolezen jo je pobrala kar na hitro. Ko sem jo zadnjikrat obiskala v bolnišnici, mi je potožila, da ni prišla na ta oddelek, da bi ozdravela, samo okrevala bi rada. Revica ni živila več niti teden dni. Bog naj ji poplača vse, kar je dobrega storila za slovenski klub, saj je kar nekaj let opravljala naporno delo blagajničarke. Imela je lep pogreb. Cerkev sv. Agate v Clayfieldu je bila polna ljudi. To je bilo znamenje, kako zelo je bila priljubljena. Pokopali smo jo na livadnem pokopališču Pinnaroo. Lepe pozdrave vsem mojim priateljem in poznanim.

Marica Podobnik, Brisbane QLD.

Spoštovana gospa Marica, hvala za Vaše pismo. Članek Notes about Old Boys, ki opisuje Brenta Klekarja, vnuka Anice in Alojzija Klekar, bomo v celoti objavili v septembarskih Mislih. V tej številki je, kot lahko vidite, kar preveč prostora za tiste, ki so odšli. Ampak, takšno je življenje. Tudi smrt je del življenja.

Izlet v Centralno Avstralijo

Da je Avstralija res velika, zanimiva, slikovita, nadvse pa svet, ki se popolnoma razlikuje od narave, kot jo poznamo Evropejci, se šele prepričaš, ko se osebno podaš na pot, tokrat v ta čudežni rdeči svet v središču Avstralije.

Že nekaj časa sva z možem premišljevala, da bi si ogledala centralni del te dežele, kamor prihajajo ljudje z vsega sveta. Ko sva izvedela, da se pripravlja skupinski izlet z avtobusom, pod okriljem Slovenskega društva Melbourne, ni bilo kaj premišljevati – takoj sva se prijavila in ni nama žal!

Odhod je bil 21. junija, 44 potnikov, vsi polni radovednosti in navdušenja in malo zadržanosti kako bo enajst dnevno potovanje, vsako noč v drugi postelji.

Potovali smo preko Adelaide, Port Augusta, Coober Pedy, Ayers Rocka, Kings Canyona, Alice Springsa in nazaj proti domu. Čez 5000 km vožnje je minilo kot nič in že smo spet doma. Ostali so nam lepi spomini, čudovite fotografije, nadvse pa zadovoljstvo, da smo videli in spoznali ta del čudovitega sveta, kjer nas je grelo in spremlijalo toplo sonce.

Od Port Auguste naprej se je cesta vila kot neskončno dolga kača. Pobegnili smo hrupu velemestnega prometa, se čudili krajevnim razdaljam in neskončni ravni. Ob cesti smo opazovali govedo, ovce, kamele, konje, ki so se brezskrbno pasli, še mar jim ni bilo za naš avtobus radovednežev. Kengurujev in drugih avtohtonih avstralskih živali, razen orlov, ni bilo videti veliko na poti. Med vožnjo smo se večkrat ustavili, se malo okrepčali in sprehodili. Kraj Glendambo mi bo ostal najbolj v spominu. To pa zaradi napisa, da v tem kraju živi 30 ljudi, 22.500 ovac in 2.000 000 muh.

Že tretji dan in 1560 km poti je za nami. Prispeli smo v najbogatejše mesto opalov, kjer je ta dragoceni kamen lepo spreminjajočih se barv prvi našel 14 letni Willie Hutchison leta 1915, ko je iskal vodo. Ime Coober Pedy pomeni jama belega človeka.

Ogledali smo si svet, kjer je vse naokrog mesta veliko kupov zemlje, kot da bi tod rili velikanski krti – sam prah, razen lepo urejene ceste Stuart Highway. Ogledali smo si podzemsko katoliško cerkev, v kateri visi podoba Matere Božje z Brezij. Tukaj smo skupno zmolili kratko molitev in zapeli Lepa, si lepa, Roža Marija. Podzemsko stanovanje je bilo presenetljivo lepo izdelano in urejeno, brez prahu, kot sem to pričakovala. Tukaj dnevna temperature ostane okrog 25°C, medtem je zunaj tudi do 45°C in še več. Videli smo tudi rudnik opalov, kako te sekajo in brusijo.

Naslednji dan nas je čakal Ayers Rock ali Uluru. Čez 700 km vožnje in že smo zagledali tega znamenitega orjaka, ki se vzpenja 348m visoko, okrog pa sama ravnina. Je 3.6 km dolg in 2.4km širok monolit, katerega sta dve tretjini še v zemlji in je nad 600 milijonov let star, je največji monolit na svetu. Tukaj smo pričakali sončni zahod nad Ayers Rock-om, ko je kamen spremjal čudovite barve tik pred našimi očmi. To doživetje smo pričakali s kozarci šampajnca v rokah in zapeli: Kol'kor kapljic tol'ko let... Na tem mestu se zbirajo ljudje s celega sveta, da so priče temu doživetju. Naslednje jutro smo si se ogledali sončni vzhod: takrat pa je kamen, kot žareč ogenj, rdeč. Po zajtrku smo imeli možnost za pohod na 'kamen'. 13 nas je uspelo priti prav na vrh. Naporna pot, posebno prvi del, ko smo se vzpenjali navzgor s pomočjo verige. Večkrat me je obšla misel, da se vrnem, a vseeno me je vlekla neka močna notranja želja, da bi le

prišla na sam vrh in uspelo mi je, sicer uspelo nam je. To je bilo enkratno doživetje, ko sem stala na vrhu te 'svete gore' na sam dan Slovenske državnosti, 25. junija 2003. Uresničila se mi je dolgoletna želja! Stala sem na vrhu tega kamna in se ozirala daleč naokrog – proti zapadu gorovje Olge ali Kata Tjuta svojih 50 km oddaljena, proti vzhodu pa Mt. Connor. Grelo me je sonce in istočasno je pihal nežen vetrič. Na poti navzdol smo se le spomnili, da bi bilo primerno na vrhu zapeti Zdravljico, a prepozno. Srečno smo se vrnili nazaj na varno, čeprav utrujeni in potni, bili smo vendar ponosni, da smo premagali velikana – zmaga je bila naša.

Na poti smo imeli v avtobusu kratek kulturni program ob dnevu državnosti, in tako praznovali 12. obletnico samostojnosti Slovenije.

Pot nas je peljala naprej proti gorovju Olgam, konglomerat, ki šteje 36 glav, te se vzpenjajo do 500 metrov visoko.

Na svoj vrh nas je zvabil tudi Kings Canyon. Tukaj se nas je nekaj več podalo na ta sprehod po grebenu, drugi so ostali na položni poti in si ogledali malce drugačno lepoto te čudovite narave, kot je pač zdravstveno stanje komu dopuščalo. Zvečer smo sladko zaspali že v Alice Springs.

Alice Springs je mesto sredi Avstralije, obdano z McDonell gorovjem, kjer skoraj dnevno sije sonce. Presenečena sem bila tukaj nad zelenjem v tem kraju. Veliko naravnih lepot smo si ogledali in se sprehodili po samem mestu, kjer nas je menda do slehernega prevzelo presenečenje v znameniti Panorami Guth, delo umetnika, po katerem je galerija tudi imenovana. Čudovito umetniško delo

človeka, ki vidi lepoto tega sveta in jo zna prenesti na platno, kot paša za naše oči. Zvečer smo bili deležni kulturnega programa s plesi domorodcev in sodelovanja nekaterih članov naše skupine. In že je bil čas, da se podamo na pot, tokrat nazaj proti domu. Mar ne gremo še naprej... pa drugič!

Na poti domov smo imeli večerjo v Slovenskem društvu Adelaide in smo malce poklepotali tudi tam. Ni potovanja skozi Barossa Valley, da se ne bi ustavili v eni izmed številnih vinskih kleti za "pokušino" vina in prigrizek. Vsega lepega je enkrat konec, tudi našega izleta.

Izlet je bil zelo premišljeno pripravljen, program odlično izpeljan, zelo pester in zanimiv; komentarji na poti poučljivi in zanimivi, za kar hvala Stanetu Prosenaku. Za razvedrilo in kratek čas na dolgih relacijah smo igrali bingo, imeli 'quiz' igre in tako preizkusili naša znanja, malce zapeli in si pripovedovali zgodbe in vice. Za okreplilo smo imeli na avtobusu ob vsakem postanku na voljo kavo, čaj in raznovrstno pecivo ter druge osvežilne pičače po zelo zmerni ceni.

Vsem, dragi sopotniki, hvala za prijetno družbo, za raumevanje in odlično disciplino, saj ni bilo nikogar, da bi kvaril vzdušje. Vsi smo se lepo držali reda, zares omembe in pohvale vredno.

Osebno bi se že lela zahvaliti vsem, ki ste na kakršen koli način pripomigli k uspehu tega potovanja in nam pripravili enkraten izlet. Hvala Stane, Mary, Dragica, Ivan, Milenca, Marija, zares zelo prijetno je bilo, težko čakam še kakšnega izleta po Avstraliji.

Anica Markič, Melbourne VIC

Praznovanje praznika Sv. Rešnjega Telesa v Kew

Na nedeljo po dnevu Sv. Rešnjega Telesa in Krvi smo se zopet zbrali v procesijo, kot že vsa leta poprej. Pater Filip, ki je nekaj časa vodil naše versko in kulturno središče, je blagoslovil štiri oltarje ob cerkvi sv. Cirila in Metoda, katere že tretje leto pripravljajo in krasijo slovenska društva na pobudo Štefana Srnca, kot nekoč doma. Pri oltarjih molimo, prosimo, se zahvalimo za prejete dobrine v življenju, posebno zdravja in nadaljno srečo, pri družinah in v slovenski skupnosti. Bilo je lepo.

Lucija Srnec

Fotografije s praznovanja so na straneh 24 in 25.

Molitvena skupina praznuje 82. rojstni dan Anite Pleško (sedi za mizo v sredini), 6. maja 2003.

kotiček naših mladih

Y O U T H S E C T I O N

Živijo!

What a great thing it is to have the chance to experience school in another country! With less than a month before my sister and two other students from VSL Slovenian embark on their journey overseas, I received a letter from another young man who attended school in Slovenia.

Now is the future – a time where we get more opportunity and encouragement to attend these schools and better learn Slovene. Whether it is important for us to learn the language or just to have fun socializing with other students there, then school there is for everybody!

Šola v Semiču

I recently received a letter from a young man named – **Luka Bleesing**. He kindly offered his story for publication, about his experience in a Slovenian Primary school.

Here is a little bit about Luka:

"I (Luka Bleesing) live in Greystanes, Sydney and I am an altar boy at St. Rafael's Slovenian church. I have 2 brothers - Joshua (11) and Mitchell (7), who are also, altar boys. I play soccer for Greystanes under 9 div 3 and I play in the midfield. These school holidays I am going to a soccer clinic.

I also swim for Toongabbie swim club. I am in grade 3 at Ringrose Public school. I also go to Slomškova šola on Saturday afternoons."

Luka went to school in Slovenia called - Šola Belokrankskega odreda Semič. Here is his letter:

"Moje ime je Luka Bleesing. Jaz sem bil tudi v Sloveniji in sem šel večkrat v šolo v Semič. Imel sem se lepo in v šoli sem imel rad. Moja stara-stara mama je bila stara 100 let 28. november 2002. Moj stari ata in stara mama so me peljali v

Slovenijo. Tam sem spoznal dosti sorodnikov in prijateljev in mojo staro staro mamo. Na praznovanju je bilo lepo. Tudi moj stric Henry in teta Mirijam pa sestrični Lauren in Kate Stariha so prišli iz Avstralije in smo se vsi lepo imeli. Moja stara staro mama živi v Prapročah pri Semiču. Ime ji je Neža Stariha. Imel sem rad vse v Sloveniji in bi rad ostal kar tam. Moji najboljši so bili vsi. Na Črešnjevcu pa sem praznoval svoj 8. rojstni dan. Imel sem lep party in dosti daril. Tudi na avionu sem bil priden, nisem se nič drugega bal kot - "Flushing toilet", je bilo zelo 'noisy'. Videl sem dosti Slovenije od Kolpe do Pirana in Lipice, Postojne, Maribora in seveda Ljubljane. Pa vso Belo Krajino. Bil sem tudi na ohceti, bilo je zanimivo, lepo in zelo dolgo, od 2. ure popoldne do 7. ure zjutraj.

Lep pozdrav Luka"

Thank you Luka for your letter! If anyone else has a story that they would like to tell Misli – then drop it off on the email.

The Editor

misli_corner@hotmail.com

Luka Bleesing pri stari stari mami.

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka le 20 metrov od slovenske cerkve v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prostoto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogom
»THE VOICE OF SLOVENIA«
 PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224
 Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922
 Domača stran na internetu:
STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827
 Odpravnik poslov: Bojan Bertoncelj
 Tretji sekretar: Andrej G. Rode
 Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 17.00
 Konzularne ure so od 10.00 do 12.00
Embassy of Republic of Slovenia
 PO BOX 284, Civic Square
 CANBERRA ACT 2608
GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY
 Generalni častni konzul: Alfred Brežnik
 Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889
 PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

BICHENO HIDEAWAY

Romantične hišice ob oceanu
 Danijela Hliš in mama Marija
 Vas vabita na nepozabni
 oddih na Tasmanijo.
www.bichenohideaway.com
 179 Harvey's Farm Road BICHENO
 TAS 7215
 Tel. 03 6375 1312; fax.: 03 6375 1700

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika
 Simon Kovačič in James Rizzo

Tiskarna za
 brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056
 Telephone: 03 9387 8488 Fax: 03 9380 2141

BICHENO HIDEAWAY

Romantične hišice ob oceanu
Danijela Hliš in mama Marija

Vas vabita na nepozabni
odih na Tasmaniju.

www.bichenohideaway.com

179 Harvey's Farm Road
BICHENO TAS 7215

Tel. 03 6375 1312; fax.: 03 6375 1700

GOJAKS & MEATS small goods

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočam!

220 Burwood Rd., Burwood NSW, 2134

(02) 9747 4028

MIDITEK MUSIC PRODUCTION, RECORDING & TUITION.

LENTI LENKO, BA (mus), AAGM, LAGM (TD), OAM.

TEACHER OF PIANO, ORGAN, KEYBOARD AND THEORY.
PROVIDING PROFESSIONAL FRIENDLY SERVICE & TUITION
WITH VERY REASONABLE RATES!

52 GLADEWOOD DRIVE,

MULGRAVE, VICTORIA, 3170.

PHONE / FAX- (03) 9701-0159.

MOBILE - 0438-256-257.

WWW- www.miditek.com.au

EMAIL- administration@miditek.com.au

Are your dentures more comfortable in a
glass...? If so, for a free consultation
contact:

STAN KRNEL
dental technician
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Rd, Vermont

9873 0888

MELBOURNSKIM SLOVENCEM SE PRIPOROČA
KAMNOŠEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS ALDO AND JOE MEMORIALS P/L

10 BANCCELL STREET
CAMBELLFIELD VIC. 3061

TEL:
9359 1179
A.H.
9470 4046

VSA
DELA SO
POD GARANCIJO!

Prodaja in nakup hiš

WALTER DODICH 0413 262 655
IRENE DODICH 0411 649 106

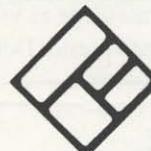
AGENTA ZA PRODAJO NEPREMIČNIN

HOCKING STUART (Camberwell Office)

Address: 693 Burke Road, Camberwell, VIC 3124

Phone: 9882 4700 **Fax:** 9882 4766

e-mail: camberwell@hockingstuart.com.au

TOBIN BROTHERS A BETTER WAY

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

Head Offices

NORTH MELBOURNE, 189 Boundary Road, 3028 3999

BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK	9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM	5940 1277
CRANBOURNE	5996 7211	RINGWOOD	9870 8011
DONCASTER	9840 1155	St. ALBANS	9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE	9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRINNE	9748 7900
FRANKSTON	9775 5022		
GLENROY	9306 7211	Frances Tobin & Associates	
MAVERN	9576 0433	FAST BURWOOD	9802 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTIN	9596 8144

Member APDA

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik
specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze

Suite 7/14 Market St. Box Hill

9898 6293

IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

UČIMO SE SLOVENSKO – Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca -LET'S LEARN SLOVENIAN I, II, III (\$15 - za posamezni del). ZNAŠ SLOVENSKO – DO YOU KNOW SLOVENIAN – Tečaj slovenskega jezika za odrasle – Slovenian language course for adults IN OSNOVNA SLOVNIČNA PRAVILA IN VAJE – Draga Gelt, \$20. SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL - UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - Milena Gobetz in Breda Lončar, I. del \$15, II. del \$30.

VENETI – FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY – slovenski in angleški prevod, trde platnice – 534 strani, 150 ilustracij, \$45. SLOVENCI, KDO SMO – Ivan Tomažič, \$30.

ETRUŠČANI IN VENETI – drugi venetski zbornik – Ivan Tomažič, \$25.

ZBORNIK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE - Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva - PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL TOPICAL CONFERENCE - \$32.

TRETJI VENETSKI ZBORNIK – V Evropi 2000 – Ivan Tomažič, \$25.

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM – Ptuj 2001, 46 strani, v slovenščini z angleškim prevodom, \$8.

100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4. knjiga, \$10.

POTOK TREH IZVIROV – črtice, pesmi in aforizmi – Ivan Lapuh, \$15.

LUČ V ŽIVLJENJE – molitvenik z velikimi črkami, \$20.

BOŽIČNE PESMI V PROZI - Roberto Innocent, \$35.

TRIDESET DNI MED SLOVENCI V MELBOURNU – Dr.Vladimir Vulikič, \$25.

PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO – Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE – trde platnice \$45, mehke platnice \$30.

THE SNOWY MOUNTAINS - Ivan Kobal, \$30, trde platnice.

PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS – Leopold Suhodolčan, \$1.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. V SLOVENIJI, \$20, na razpolago samo še 1 knjiga.

SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE – SLOVENE LEGENDS – Dušica Kunaver, \$30.

MODERNI ANGLEŠKO SLOVENSKI SLOVAR, \$80.

NA USODNEM RAZPOTJU - Persič Marjan, \$20.

PREMIKI – Janez Janša, \$35.

USTAVA REPUBLIKE SLOVENIJE, \$10.

POBEGLI ROBOT – Vida Pečjak, \$3.

PRATIKA 2002, Celje, \$5.

PRATIKA 2003, Celjska in Celovška, \$10.

CELOVŠKE, CELJSKE IN GORIŠKE

MOHORJEVE KNJIGE, \$90.

MARIJANSKI KOLEDAR 2003, \$9.

NOVE ZGOŠČENKE (CD) CENA \$22

MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert

KOMORNÍ ZBOR AVE - Eno dete je rojeno

ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobtinice

SESTRE KLARISE - Marija Mati moja

FRANC JAVORNIK - Portret prvaka

Ijubljanske opere

KVINTET SONČEK - Večerni zvon

BRATJE PIRNAT

Misli thoughts - Božje in človeške Misli thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | Urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@infoxchange.net.au | Naročnina za leto 2003 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | Poverjeništvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.

ISSN 1443-8364

Misli na internetu: |Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au/verweb/Misli/misli02.htm>

Misli thoughts - Božje in človeške Misli thoughts - Božje in človeške

DONVALE TRAVEL SLOVENIA TRAVEL

1952 - 2003

THE GREGORICH FAMILY IS CELEBRATING 51 YEARS IN TRAVEL.

For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing;
Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.

Licence No. 30218

Please contact us for dates and economical rates. Make an early reservation to avoid disappointment.

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 2003

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Trável/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666